

ထောကသင်းကျစ်၊ ဓမ္မရာဇ်မှန်ကျ၊ သယမ္ဘုမြတ်စွာ၊
 စောသတ္ထာဇာ၊ သာသနာရောင်၊ ထွန်းပြောင်စေရန်၊ ရည်သန်မယုတ်၊
 အားထုတ် ကြိုးစားတော် မူထေ့ရှိသော၊ မန္တလေးမြို့၊
 မန္တလေးတောင်၊ ရသေ့ကြီး-ဦးခန္တိ တောင်း
 ပန်ချက်အရာ၊ မန္တလေးတောင်အနီးရှိ၊
 မိုးထိထိုက်၌၊ ယာပိုတ်လေး
 ထိ၊ မျှည့်မွေ့လျော်၊ နေတော်မူသော၊
 အချွင်ဇာဂရမထေရ်သည်၊ ဂှေးဆရာမြတ်
 တို့စီရင်တော် မူအပ်သော နိဿိ၌၊ မြှုပ်ထားအပ်သော
 အနက်တို့ကို၊ အကုန်အစင် ဖော်ထုတ်၍ စီစဉ်ပြုစုတော်မူအပ်သော

ပါဌဇာတ်ပါဠိတော်နိဿယ။

စတုတ္ထနိပါတ်

စာချနက်၊ မိုးထိမူ။

ပဌမသုဒ္ဓိဝ်ခြင်း-၅၀၀

မန္တလေးမြို့၊

မန္တလေးတောင် ဝိရကတ်တော် စာသုဒ္ဓိဝ်တိုက်၊

၁၂၀၀-ခုနှစ်၊ တော်သလင်းလ။

ပါဠိတော်-စတုတ္ထနိပါတ်ပါဠိတော်နိဿယ-မာတိကာ။

ဦးရေ နိပါတ်	မာတိကာ	မျက်နှာ နိပါတ်
၁-ကာလိင်္ဂဝဂ်။		
၁	ဂူဠကလိင်္ဂဇာတ်	၁
၂	မဟာအဿာရောဟဇာတ်	၂
၃	ဇေကရာဇာတ်	၃
၄	ဒဒ္ဒရဇာတ်	၃
၅	ဘိလပိမံသနဇာတ်	၄
၆	သုဇာတဇာတ်	၅
၇	ပလာသဇာတ်	၅
၈	သကုဏဇာတ်	၆
၉	ဆဝဇာတ်	၇
၁၀	သေယျဇာတ်	၈
၂-ပုပိမန္ဒဝဂ်။		
၁၁	ပုပိမန္ဒဇာတ်.....	၉
၁၂	ကဿပမန္ဒိယဇာတ်	၉
၁၃	ခန္တိဝါဒီဇာတ်	၁၀
၁၄	လောဟကုန္တိဇာတ်	၁၀
၁၅	သဗ္ဗိမံသလာဘဇာတ်	၁၁
၁၆	သဿဇာတ်	၁၂
၁၇	မတရောဒနဇာတ်	၁၂
၁၈	ကဏဝေရဇာတ်	၁၃
၁၉	တိတ္ထိရဇာတ်	၁၄
၂၀	သုစဇာတ်.....	၁၄
၃-ကုဒ္ဒိဒုဿကဝဂ်။		
၂၁	ဘိင်္ဂလသကုဏဇာတ်	၁၅
၂၂	ဒုဒ္ဒါဘဇာတ်	၁၆
၂၃	ဗြဟ္မဒတ္တဇာတ်	၁၇
၂၄	စမ္ဘသာဓုကဇာတ်	၁၇
၂၅	ဂေါရောဇာတ်	၁၈

၁ ပါဠိစာတ်-စတုက္ကနိပါတ်ပါဠိတော်နိဿယ-မာတိကာ။

ဦးရေ နံပါတ်	မာတိကာ	မျက်နှာ နံပါတ်
၂၆	ကက္ကာရူဇာတ်	၁၉
၂၇	ကာကဝတိဇာတ်	၁၉
၂၈	နာနူဿောစိယဇာတ်	၂၀
၂၉	ကာဠဗာဟုဇာတ်	၂၀
၃၀	ဘိလပိမံသနဇာတ်	၂၂
၄-ကောကာလိကဝဂ်။		
၃၁	ကောကာလိကဇာတ်	၂၃
၃၂	ရထလဗ္ဗိဇာတ်	၂၃
၃၃	ပက္ကဂေါဓဇာတ်	၂၄
၃၄	ရာဇောဝါဒဇာတ်	၂၅
၃၅	ဇမ္ဗူကဇာတ်	၂၆
၃၆	ပြဟာဆက္ကဇာတ်	၂၆
၃၇	ဝိဋ္ဌဇာတ်	၂၇
၃၈	ထုသဇာတ်	၂၈
၃၉	ဗာဝေရူဇာတ်	၂၈
၄၀	ဝိဿယုဇာတ်	၂၉
၅-ရုဠကုဏ္ဍာလဝဂ်။		
၄၁	ကိန္နရီဇာတ်.... ..	၃၀
၄၂	ဝါနရဇာတ်	၃၁
၄၃	ကုန္တိနီဇာတ်	၃၂
၄၄	အမ္မဇာတ်	၃၂
၄၅	ရာဇကုမ္မဇာတ်	၃၃
၄၆	ကောသဝဇာတ်	၃၄
၄၇	အယက္ခဇာတ်	၃၅
၄၈	အရညကဇာတ်	၃၅
၄၉	သဒ္ဓိဘောဒဇာတ်	၃၆
၅၀	ဒေဝတာပဉ္စဇာတ်	၃၇

ပါဠိစာတ်-စတုက္ကနိပါတ်ပါဠိတော်နိဿယ-မာတိကာပြီး၏။

ပါဠိတော်ပါဠိတော်နိဿယ။

၄-စတုတ္ထနိပါတ်။

နမောတဿ၊ ဘဂဝတော၊ အရဟတော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁-ကာလိဂီဝင်၊

ဣမာသံ၊ ဤမင်းသမီးတို့အား၊ နဂရံ၊ မြို့ထိုး၊ ပထိထိတုံ၊ ဝင်အံ့သောဌ၊ အရုဏရာဇဿ၊ အရုဏမည်သောမင်း၏၊ ဘိဟောန၊ ပုဂံသဘိဟဖြစ်သော၊ သုထိဋ္ဌေန၊ ဆရာတို့သည် ကောင်းစွာဆုံးမအပ်ပြီးသော၊ နန္ဒိယေနေန၊ နန္ဒိယေနမည်သော၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ပေထိတာ၊ စေအပ်ကုန်သော၊ တုဋ္ဌေ၊ သင်တို့သည်၊ ခွါရံ၊ တခါးကို၊ ဝိဝရထ၊ ဝှင့်ကြကုန်၊ ဗြဟ္မစာရိ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သောရသော့၊ တေ၊ သင်သည်၊ အသဟ္မသာဟိနံ၊ သည်းခံနိုင်ခက်သော အရာတို့ကို သည်းခံနိုင်ခြင်းငှါ မစွမ်းနိုင်ကုန်သော၊ ကလိဂီနံ၊ ကလိဂီတိုင်းသားတို့အား၊ ဇယော၊ အောင်ခြင်းသည်၊ အန္တိတော၊ ရောက်အံ့၊ အဿကာနံ၊ အဿကတိုင်းသားတို့အား၊ ပရာဇယော၊ ရှုံးခြင်းသည်၊ အန္တိတော၊ ရောက်အံ့၊ ဣစ္စေ၊ ဤမျိုးလျှင်၊ ဘာထိတံ၊ ဆိုအပ်၏၊ ဥဇ္ဈုတူတာ၊ ဖြောင့်ကုန်သောသူတို့သည်၊ ဝိတထံ၊ ချွတ်ယွင်းသော စကားကို၊ နဘဏန္တိ၊ မဆိုကုန်၊ သက္ကထိကြားမင်း၊ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်၊ ရသာဝါဒံ၊ ရသာဝါဒကို၊ ဥပါတိဝတ္တာ၊ ဆိုကုန်၏၊ သစ္စကထံ၊ မှန်သောစကားသည်၊ ပေမကရံ၊ ချစ်ခြင်းကို ပြုတတ်သည်မဟုတ်ထော၊ ဒေဝရာဇ၊ နတ်မင်းတေ၊ သင်သည်၊ တံထိစကားကို၊ ရသာ၊ မဟုတ်မမှန်သဖြင့်၊ ဘာထိတံ၊ ဆိုအပ်၏၊ မဏဝါ၊ မာဏအနွယ်ဖြစ်သော၊ မဟိန္ဒ၊ သိကြားမင်း၊ ကိဝါ၊ အဘယ်ကိုမူ ထည်း၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊ ရသာ၊ ချွတ်ယွင်းသောစကားကို၊ တေတယာ၊ သင်သည်၊ ဘာထိတံ၊ ဆိုအပ်သနည်း၊ ဗြဟ္မဏ၊ ရှင်ရသော့၊ ဘညမာနေ၊ ဆိုအပ်

ပါဠိတော်-စတုတ္ထနိပါတ်ပါဠိတော်နိဿယ

သည်ရှိသော်၊ ဒေဝါနတ်တို့သည်၊ ပုရိသပရက္ကမဿ၊ ယောကျ်ားတို့၏
 လုံ့လအား၊ နန္ဒုဿန္တိ၊ မပြုကုန်၊ ဣဒံဝစနံ၊ ဤစကားကို၊ တေ၊ သင်သည်၊
 သုတံနန္ဒ၊ ကြားဘူးသည်မဟုတ်လော၊ အဿကာနံ၊ အဿကတိုင်းသားတို့
 အား၊ ဒေမောစ၊ ကိုယ်ကိုဆုံးမခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ မနုဿော၊ မိတ်၏၊
 အဘိဇ္ဇော၊ မကွဲမပြိုသော၊ သမာဓိစ၊ သမာဓိသည်လည်းကောင်း၊ ကာလေ၊
 အဿကမင်းလုံ့လ ပြုသောကာလ၌၊ အဗျဂ္ဂတာ၊ ပျံလွင့်ခြင်းမရှိသောအ
 ဖြစ်ဖြင့်၊ နိဂ္ဂမနဉ္စ၊ ထွက်ခြင်း သည်လည်းကောင်း၊ ပုရိသပ ရက္ကမော၊
 ယောကျ်ားတို့၏အားထုတ်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ ဒဉ္စ၊ မြို့မြို့တည်ကြည့်စွာ
 သော၊ ဝိရိယဉ္စ၊ ဝိရိယသည်လည်းကောင်း၊ အဟောထိ၊ ဖြစ်၏၊ ဝေ၊ နေဝ၊
 ထိုကြောင့် သာလျှင်၊ အဿကရညော၊ အဿကမင်းအား၊ ဝိဇယော၊
 အောင်ခြင်းသည်၊ အထိ၊ ဖြစ်၏။ ။ ဝုဇ္ဇကလိင်္ဂီဇာတကံ၊ ဝုဇ္ဇကလိင်္ဂီဇာတ်
 သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

တာတာ၊ အမောင်၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ဒေယေယုသု၊ ပေးအပ်ကုန်သော
 သူတို့အား၊ နပ္ပဝန္တတိ၊ မပေး၊ အဒေယေယုသု၊ မပေးအပ်သောသူတို့အား၊
 ဒေန္တနံ၊ ပေးကုန်သော၊ တေသံ၊ ထိုသူတို့အား၊ အဝါသု၊ ဘေးရန်ဖြစ်ကုန်
 သည်ရှိသော်၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ ဗျသနံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့၊ ပက္ကော၊ ရောက်၏။
 သဟာယံ၊ အဆွေခင်ပွန်းကို၊ နာမိဂန္တတိ၊ မရ၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊
 ဒေယေယုသု၊ ပေးအပ်ကုန်သောသူတို့အား၊ ပဝန္တတိ၊ ပေး၏၊ အဒေယေယုသု၊
 မပေးအပ်ကုန်သောသူတို့အား၊ အဒေန္တနံ၊ မပေးကုန်သော၊ တေသံ၊ ထိုသူ
 တို့အား၊ အဝါသု၊ ဘေးရန်ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ ဗျသနံ၊
 ပျက်စီးခြင်းသို့၊ အပက္ကော၊ မရောက်။ သဟာယံ၊ အဆွေခင်ပွန်းကို၊ အမိ
 ဂန္တတိ၊ ရ၏။ ။ အနုရိယဓမ္မေသု၊ မသူတော်တို့၏အကျင့်ရှိကုန်သော၊ သ
 ဌေသု၊ စဉ်းလဲကုန်သောသူတို့၌၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သော၊ သညောဂသံဘောဂ
 ဝိသေသဒဿနံ၊ အတူတကွပေါင်းဘော်ခြင်းအတူတကွသုံးဆောင်ခြင်း၏
 ကျေးဇူးအထူးကိုမြင်ရခြင်းသည်၊ နဿတိ၊ ပျက်စီး၏၊ အရိယေသု၊ မြတ်
 ကုန်သော၊ အဇ္ဇဝေသု၊ ဖြောင့်ကုန်သော၊ တာဒိသု၊ ထိုသို့သဘောရှိကုန်သော
 သူတို့၌၊ အဏုတ္တိ၊ အနည်းငယ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ကတံ၊ ပြုအပ်သော
 ကျေးဇူးသည်၊ မဟပ္ပထံ၊ အကျိုးကြီးသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။ ယော၊
 အကြင်သူသည်၊ ပုဗ္ဗေ၊ ငှေး၌၊ ကတကလျာဏော၊ ကျေးဇူးကိုပြု၍၊ ယော
 ကော၊ ယောက၌၊ သုဒတ္တရံ၊ အလွန်ပြုနိုင်ခဲ့သောအမှုကို၊ အကာ၊ ပြု၏၊ သော၊
 ထိုသူသည်၊ ပစ္ဆာ၊ နောက်ကာလ၌၊ ကယိရာဝါ၊ ကျေးဇူးပြုသည်မူလည်း

ဖြစ်စေ၊ နကယီရာဝါ၊ ကျေးဇူးမပြုသည်မှလည်းဖြစ်စေ၊ အစွန္တံ၊ စင်စစ်၊
 ပူဇာနာသုပဟာ၊ ပူဇော်ခြင်းကိုခံထိုက်၏။ မဟာအသာရောဟဇာတ
 ကံ၊ မဟာအသာရောဟဇာတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။
 ဧကရာဇ၊ ဧကရာဇ်မင်း၊ သောတံ၊ ထိုသင်သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ဂွေး၌၊ အနုတ္တရေ၊ အ
 လွန်မြတ်ကုန်သော၊ သမိဒ္ဓေ၊ ပြည့်စုံကုန်သော၊ ကာမဂုဏေ၊ ကာမဂုဏ်တို့
 ကို၊ ဘုတောန၊ ခံစား၍၊ ဝထိ၊ နေ၏။ ခါနိဇ္ဈဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဒုဂ္ဂေ၊ မည်ညွတ်
 သော၊ နဂကမ္ဘိ၊ ငရဲ၌၊ သိက္ခော၊ ဆွဲထားလျက်၊ ပုရာဏံ၊ ဂွေး၌ဖြစ်သော၊ ဝဏ္ဏ
 ဗလံ၊ အဆင်းအားကို၊ နုပ္ပဇ္ဇဟေ၊ အဘဲကြောင့် မစွန့်သနည်း၊ ဒုတ္တိသေန၊
 ဒုတ္တိသေနမင်း၊ ပုဗ္ဗေ၊ ဂွေး၌သာလျှင်၊ မဟံ၊ ငါသည်။ ခန္တိစာသည်းခံခြင်း
 ကိုလည်းကောင်း၊ ထပေါစ၊ မြိုးခြံသော အကျင့်ကိုလည်းကောင်း၊ သံပဏ္ဍိ
 တာ၊ တောင့်တသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏ရာဇ၊ ဒုတ္တိသေနမင်း၊ ဣဒါနိ၊ ယခု
 အခါ၌၊ အဟံ၊ ငါသည်။ တံ၊ ထိုတောင့်တအပ်သော သည်းခံခြင်း၊ မြိုးခြံခြင်း
 ကို၊ ယဒါနု၊ ရ၍၊ ပုရာဏံ၊ ဂွေး၌ဖြစ်သော၊ ဝဏ္ဏဗလံ၊ အဆင်းအားကို၊ ကထံနု၊
 အဘယ်အကြောင်းကြောင့်သာလျှင်၊ ဇဟေ၊ စွန့်ရာသနည်း၊ သဗ္ဗံသဗ္ဗာ
 နိ၊ အလုံးစုံကုန်သော၊ ဒါနုထိ၊ ထကာဝနာဥပုသ်သုံးခြင်းကိုစွတို့သည်။ ပရိနိဗ္ဗိ
 တာနိဇေကိရ၊ ပြီးကုန်သည်သာ လျှင်ဖြစ်ကုန်သတတ်၊ ယသသိနံ၊ ယသ
 သိ၊ အခြံအရံရှိသော၊ ပညဝန္တံ၊ ပညဝါ၊ ပညာရှိသော၊ ဝိသေယာ၊ သည်းခံနိုင်
 ခက်သောအရာ၌လည်းခံနိုင်သောမင်းကြီး၊ ယသောစ၊ စည်းစိမ်ရှိသောသူ
 သည်လည်း၊ ပရိခံ၊ ဂွေး၌မရစဘူးသော၊ ဥဇ္ဇာရံ၊ မြတ်သောချမ်းသာကို၊
 ထဒ္ဓါ၊ ရ၍၊ ပုရာဏံ၊ ဂွေး၌ဖြစ်သော၊ ဝဏ္ဏဗလံ၊ အဆင်းအားကို၊ နုပ္ပဇ္ဇဟေ၊
 မစွန့်။ ဇနိန္ဒ၊ ဒုတ္တိသေနမင်း၊ ဒုက္ခေန၊ သင်သည်ဖြစ်စေအပ်သောဆင်း
 ရဲဖြင့်၊ သုခံ၊ မင်းချမ်းသာကို၊ ပနုဇ္ဈ၊ ပယ်၍၊ သုခေနဝါ၊ ဈာန်ချမ်းသာဖြင့်
 ထည်း၊ ဒုက္ခံ၊ သင်သည်ဖြစ်စေအပ်သောဆင်းရဲကို၊ ပနုဇ္ဈ၊ ပယ်၍၊ အသယာ
 သာယီ၊ သည်းခံနိုင်ခက်သောအရာကိုလည်းခံ၏။ သန္တော၊ သူတော်ကောင်း
 တို့သည်။ အဘိနိဗ္ဗု၊ ထက္ကာ၊ ငြိမ်းသော သဘောရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဥဘ
 ယက္ကာ၊ နှစ်ပါးစုံသော၊ သုခစ၊ ချမ်းသာ၌ ထည်းကောင်း၊ ဒုက္ခစ၊ ဆင်းရဲ၌
 ထည်းကောင်း၊ တုလျာ၊ တုကုန်သည်။ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဧကရာဇ
 ဇာတကံ၊ ဧကရာဇာတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

ဘာတိကဒ္ဓဒု၊ အစ်ကိုကြီးဒ္ဓဒု၊ မနုဿ၊ ထောကေ၊ လူပြည်၌၊ ဣမာနိ
 ဝါစာဒုဂ္ဂတ္တာနိ၊ ဤမကောင်းသဖြင့်ဆိုအပ်ကုန်သော စကားတို့သည်၊ ဝံ၊ ငါ
 ကို၊ တာပယန္တိ၊ ပူပန်စေကုန်၏။ အဝိသာ၊ အဆိပ်မရှိကုန်သော၊ ပသု၊ သား

လယ်တို့သည်၊ အာဘိဝိသံ၊လျှင်သော အဆိပ်ရှိသော၊ ဝံ၊ငါ့ကို၊ မဏ္ဍုက
 ဘက္ခာ၊ဘားမိင်းစားတို့ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဥဒကန္တသေဝိ၊ရေနားကံ့မြီကုန်
 သောရေမြေတို့ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ဝဒန္တာ၊ဆိုကုန်ထုက်၊ သပန္နိ၊ဆဲး
 ရေးကုန်၏။ ၊သကာရဋ္ဌာ၊မိမိတိုင်းမှ၊ ပဗ္ဗာဇိတော၊ နှင်ထုတ်အပ်သည်
 ဖြစ်၍၊အညံ့ဇနပဒံ၊တပါးသောဇနပုန်သို့၊ ဂတော၊ရောက်သော သူသည်၊ဒု
 ရုတ္တာနံ၊မကောင်းသဖြင့်ဆိုအပ်ကုန်သောစကားတို့ကို၊နိဇေတဝေ၊ချထား
 ခြင်းငှါ၊မဟန္တံ၊ကြီးစွာသော၊ကောဋ္ဌံ၊ကျီကို၊ကယိရာထ၊ပြုရာ၏။ ၊ယတ္ထ၊
 အကြင်အရပ်၌၊ပေါသံ၊ယောကျ်ားကို၊ဇာတိယာဝါ၊အမျိုးအားဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊ ဝိနယေနဝါ၊ ဘိယအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ နဇာနန္တိ၊မသိကုန်၊
 တတ္ထ၊ထိုအရပ်၌၊မာနံ၊မြတ်နိုးပူဇော်ခြင်းကို၊ နကယိရာထ၊မပြုရာ၊အညာ
 တကေဇနေ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးသိသောမသိသော သူအထံ၌၊ဝသံ၊နေသောသူ
 သည်၊ခမေယျ၊သည်းခံရာ၏။ ၊ဝိဒေသဝါသံ၊အရပ်တပါး၌နေခြင်းကို၊
 ဝသတော၊နေသော၊ သပညေန၊ပညာရှိသည်၊ဒါသဿအပိ၊ကျွန်၏လည်း၊
 ဇာတဝေဒဘယေနပိ၊မီးဘေးဖြင့်လည်း၊ တဇ္ဇိတံ၊ခြိမ်းချောက်ခြင်းကို၊ခမိ
 တဗ္ဗံ၊သည်းခံရာ၏။ ၊ဒဒ္ဒရဇာတကံ၊ဒဒ္ဒရဇာတ်သည်၊နိဋ္ဌိတံ၊ပြီးခြင်းသို့
 ရောက်ပြီ။ ၊

လောကော၊လောက၌၊ပါပကမ္မံ၊မကောင်းမှုကို၊ပဏ္ဍိတော၊ပြုသောသူ
 အား၊ ရဟောနာမ၊ဆိတ်ကွယ်ရာ အရပ်မည်သည်၊နတ္ထိ၊မရှိ၊ ဝနဘူတာနိ၊
 တော၌ဖြစ်ကုန်သောနတ်တို့သည်။ ပဿန္တိ၊မြင်ကုန်၏။တံ၊ထိုမကောင်းမှု
 ကိုပြုခြင်းသည်၊ဗာသာ၊သူ့ရိပ်သည်၊မယာ၊ငါသည်၊ရဟော၊ဆိတ်ကွယ်
 ရာ၌၊ကတံ၊ပြုအပ်၏ဟူ၍၊ မညတော၊အောက်မေ့၏။ ၊အဟံ၊ငါသည်၊ရ
 ဟော၊ဆိတ်ကွယ်ရာ အရပ်ကို၊ နပဿာမိ၊မမြင်၊ယတ္ထ၊အကြင်အရပ်၌သု
 ညံ့၊သတ္တဝါတို့မှဆိတ်ခြင်းကို၊နပဿာမိ၊ငါမမြင်၊ သုညံ၊ဝါမိ၊သတ္တဝါတို့
 မှဆိတ်သောအရပ်သည်လည်း၊ နဝိဇ္ဇတိ၊မရှိ၊မယာ၊ငါသည်၊ ကတံ၊ပြုအပ်
 သော၊တံ၊ထိုမကောင်းမှုသည်၊အသုညံ၊မဆိတ်သည်၊ဟောတိ၊ဖြစ်၏။ ၊
 ဒုဇ္ဈေစ၊ဒုဇ္ဈေလုလင်သည်လည်းကောင်း၊ သုဇ္ဈေစ၊သုဇ္ဈေလုလင်သည်
 လည်းကောင်း၊ နန္ဓေစ၊နန္ဓလုလင်သည်လည်းကောင်း၊ သုခဝဇ္ဇိတော၊သုခ
 ဝဇ္ဇိဝလုလင်သည်လည်းကောင်း၊ ဝဇ္ဇေစ၊ဝဇ္ဇလုလင်သည်လည်းကောင်း၊
 အထစ၊ ထိုမှတပါးလည်း၊ ဘိလောစ၊ဘိလလုလင် သည်လည်းကောင်း၊
 တော၊ထိုခပ်ဘိမ်းကုန်သောလုလင်တို့သည်၊အတ္ထိကာ၊မိန်းမဖြင့်အလိုရှိကုန်
 သည်ဖြစ်၍၊ ဓမ္မံ၊မိန်းမကို ရခြင်းသဘောကို၊ ဇဟံ၊စွန့်ကုန်၏။ ၊ယော

ဖြာဟူကော၊ အကြင်ပုဏ္ဏားသည်၊ သဗ္ဗဓမ္မာနံ၊ ခပ်သိမ်းသောပစ္စယိ ဒသသိ သုံပါးသော သုစရိုက်ဟုကုန်သောခပ်သိမ်းသောတရားတို့၏၊ ပါရဂူကမ်း တဘက်သို့ရောက်၍၊ ခံဓုံ၊ တရားကို၊ အနုပါလေတိ၊ စောင့်၏၊ ဝိတိမာ၊ တည်ကြည်ခြင်းရှိ၏၊ သစ္စနိက္ကမော၊ သစ္စာဝီရိယနှင့်ပြည့်စုံ၏၊ သောဖြာဟူကော၊ ထိုပုဏ္ဏားသည်၊ ကထ၊ အသို့မူ၍၊ ခမ္မံ၊ မိန်းမကိုရခြင်းသဘောကို၊ ဇပော၊ စွန့်အံ့နည်း၊ ။ သိလပိမံ၊ သနဇာတကံ၊ သိလပိမံ၊ သနဇာတ်သည်၊ နုဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

ဒေဝ၊ မင်းကြီး၊ ဥပထောဟိတကာ၊ နိသောအဆင်းရှိကုန်သော၊ ဝဂ္ဂ၊ အညစ်အကြေးမရှိကုန်ထသော၊ ဣမေပထာ၊ ဤအသီးတို့ကို၊ ကံသလ္လကော၊ ရွှေ့ကံ၌၊ နုက္ခိတ္တာ၊ ထည့်အပ်ကုန်၏၊ အဏ္ဏကာနိ၊ ဝန်းကုန်သော၊ တောနိ၊ ထိုအသီးတို့သည်၊ ကိ၊ အထယ်အသီးတို့နည်း၊ ပုစ္ဆိတော၊ မေးအပ်သော အရှင်မင်းကြီးသည်၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ တံပလံ၊ ထိုအသီးကို၊ အက္ခာဟိ၊ ပြောဆိုလော့၊ ။ ဒေဝိ၊ မိဖုယား၊ တုဝံ၊ သင်သည်၊ ဝုရေ၊ ရှေး၌၊ ယာနိ၊ အကြင်အဆီသီးတို့ကို၊ ဘဏ္ဍု၊ ဆံကိုဖားရားချသောဦခေါင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ နန္ဒကဝါသိနိ၊ အဝတ်ခွမ်းကိုဝတ်၍၊ ဥစ္ဆင်္ဂ၊ ဟတ္တာ၊ ခါးဝိုက်၌ထည့်သော လက်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပစိနာထိ၊ ဆွတ်ချွေ၏၊ ဣဒံ၊ ဤငါစားသော အသီးသည်ကား၊ တဿာတေ၊ ထိုသင်၏၊ ကောလိယံပလံ၊ အမျိုးပေးသောအသီးတည်း၊ ။ အယံဇေဓိ၊ ဤမိန်းမယုတ်သည်၊ ရာဇကုထေ၊ မင်းအိမ်၌၊ ဝသမာနာ၊ နေသည်ရှိသော်၊ ဥဒ္ဓဟ္မတေ၊ ပူ၏၊ နရမတိ၊ မပွေလျော်၊ တောဂါ၊ မင်း၏စည်းစိမ်းတို့သည်၊ တံ၊ ထိုမိန်းမယုတ်ကို၊ ဝိပ္ပဟေန္တိ၊ စွန့်ကုန်၏၊ ယတ္ထ၊ အကြင်အိမ်၌၊ ကောလံ၊ ဆီးသီးကို၊ ဝိက္ခိတန္တံ၊ ရောင်းလျက်၊ ပစိဿတိ၊ အသက်မွေးလတ္တံ၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုအိမ်၌သာလျှင်၊ ဣဒံ၊ ဤမိန်းမယုတ်ကို၊ ပဗ္ဗိနေထ၊ ပို့ဆောင်ကြကုန်လော့၊ ။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ နာရိယော၊ မိန်းမတို့သည်၊ ယာယမတ္တာယ၊ အကြင်ယစ်ခြင်းနှင့်၊ သဗ္ဗိ၊ တကွ၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဇေတမတ္တာ၊ ထိုယစ်ခြင်းတို့သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဒေဝ၊ အရှင်မင်းကြီး၊ တုဌေ၊ သင်တို့သည် သုဇာတာယ၊ သုဇာတာမိဖုယားအား၊ ခမထ၊ သည်းခံပါကုန်လော့၊ ရုထေသာ၊ ရုထားစီးခြင်းမင်းတို့ထက်မြတ်သောမင်းကြီး၊ မာသုကုဏ္ဍ၊ အမျက်မထွက်ပါစေနှင့်၊ ။ သုဇာတဇာတကံ၊ သုဇာတဇာတ်သည်၊ နုဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

ဖြာဟူကော၊ ပုဏ္ဏား၊ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်သးလျှင်၊ တုဝံ၊ သင်သည်၊ ဇာနော၊ သိသောသူဖြစ်လျက်၊ အစေတနံ၊ စိတ်မရှိထသော

ပါဠိတော်-ဝတုက္ကနိပါတ်ပါဠိတော်နိဿယ

အထုဏန္တံ၊ စိတ်မရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်မကြားတတ်သော၊ အစာနန္တံ၊ မထိတတ်သော၊ ဣဝံပဿသံ၊ ဤပေါက်ပင်ကို၊ အာရဒ္ဓဗီရိယော၊ အားထုတ်သောလုံ့လရှိ၏၊ ရဝံ၊ အမြဲ၊ အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့မလျော့သည်ဖြစ်၍၊ သုခသေယျံ၊ ချမ်းသာစွာ နေခြင်းကို၊ ပုစ္ဆယိ၊ မေးသနည်း၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုစ္ဆား၊ အလံရုက္ခော၊ ဤပေါက်ပင်သည်၊ ခုရေ၊ အဝေး၌လည်း၊ သုတော၊ ထင်ရှား၏၊ ဗြာဟမ၊ ကြီးလည်းကြီး၏၊ ဒေသ၊ မြင့်သောညီညွတ်သောမြေအရပ်၌၊ ဌိတော၊ ထည်၏၊ ဘုတနိဝါသရူပေါ၊ နတ်တို့၏နေရာဖြစ်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣဝံသာသံ၊ ဤပေါက်ပင်ကို၊ နမဿာမိ၊ ငါ့ရှိခိုး၏၊ ဧတ္ထ၊ ဤပေါက်ပင်၌၊ ယေစတုတာ၊ အကြင်သုန်း ထန်းခိုး ကြီးကုန်သောနတ်တို့သည်လည်း၊ နိဂုတ္တာ၊ နေကုန်၏၊ တေစ၊ ထိုနတ်တို့ကိုလည်း၊ ဓေနဿ၊ ဥစ္စာ၏၊ ဟေတု၊ အကြောင်းကြောင့်၊ နမဿာမိ၊ ငါ့ရှိခိုး၏၊ ဗြာဟ္မဏ၊ ပုစ္ဆားသောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ ကထညတံ၊ သင်ပြသောကျေးဇူးကို သိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ပေက္ခမာနော၊ ရှုလျက်၊ ယထာနုဘာဝံ၊ အစွမ်းသတ္တိအားလျော်စွာ၊ တေ၊ သင့်အား၊ ကရိဿာမိ၊ ကျေးဇူးပြုအံ့၊ ဟိသဝံ၊ ထိုပကားသည်၌၌၏ သတံ၊ သူ့တော်ကောင်းတို့၏၊ သကာသေ၊ အထံ၌၊ ကတံ၊ ကျေးဇူးပြုခြင်းသို့၊ အာဂမ္မ၊ ရောက်၍၊ တေ၊ သင်၏၊ ပရိဗန္ဓိတာနိ၊ ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့်လုံ့လပြုခြင်းတို့သည်၊ အမောစာ၊ အကျိုးမရှိကုန်သည်၊ အထု၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ သမ္မုဗြာဟ္မဏ၊ အချင်းပုစ္ဆား၊ တိတ္ထု၊ ကရုက္ခဿ၊ ထည်ပင်၏၊ ပုရော၊ ရှေး၌ထည်သော၊ ယောမိလက္ခ၊ အကြင်ညောင်ကြတ်ပင်သည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ တဿေဝ၊ ထိုညောင်ကြတ်ပင်၏ သာလျှင်၊ မူထသ္မိံ၊ အမြစ်ရင်း၌၊ ပရိဝါရိတော၊ ညောင်ကြတ်ပင်ကိုဝန်းရံလျက်၊ ပုဗ္ဗယညော၊ ရှေး၌အရှင်ဖြစ်သုသောဥဇ္ဇာရော၊ များစွာသော၊ နိက္ခာတော၊ မြှုပ်ထားအပ်သော၊ နိမိ၊ ရွှေအိုးသည်၊ အဒါယာဒေါ၊ ယခုအမွေခံမရှိပြီ၊ ဂစ္ဆ၊ သွားချောနံ၊ ထိုဥစ္စာအိုးကို၊ ဥဇ္ဇရာဟိ၊ ထုတ်တော်ချေလော့၊ ပလာသဇာတကံ၊ ပလာသဇာတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

မိဂ နာမံ၊ ခြင်္သေ့မင်း၊ တေ၊ သင့်အား၊ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသလည်း၊ ယံဗလံ၊ အကြင်အစွမ်းသည်၊ အမှာကံ၊ ငါတို့အား၊ အဟုဝဗ္ဗသေအဟောသိဖြစ်၏၊ တေနဗလေန၊ ထိုအစွမ်းဖြင့်၊ တေ၊ သင်၏၊ ကိစ္စံ၊ ကိစ္စကို၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ အကရဗ္ဗသေ၊ ပြုပါကုန်၏၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ကိစ္စိအပိ၊ စဉ်းငယ်သောအမဲကိုလည်း၊ လဘာဗ္ဗသေ၊ ရပါကုန်အံ့လော့၊ ထောသကုတာ၊ အိုဌက်၊ ဒန္တန္တရဂတော၊ ငါ့သွားကြားသို့ ရောက်သည်။

၁-ကာလိဂ်ဝဂ်၊

သန္တော၊ ဖြစ်လျက်၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ယဒ္ဓိဇိဝသိ၊ အကြင်အသက်ရှည်ရခြင်း
 သည်ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုအသက်ရှည်ခြင်းသည်၊ မမ၊ ငါ၏။ လောဟိတတက္ခ
 သာ၊ သွေးကိုသောက်စားသော၊ နိစ္စံ၊ အမြဲ၊ လုဒ္ဓါနိ၊ ကြမ်းကြုတ်သောအမှု
 တို့ကို၊ ကုဗ္ဗတော၊ ပြုသောသင့်အား၊ ဗဟုံ၊ ငါဆတ်သောကျေးဇူးအထူးများ
 တွင်ပေပြီ။ ယသိ၊ အကြင်သုန္ဒါ၊ ကတဗျတာ၊ ကျေးဇူးထိသည်၏အ
 ဖြစ်သည်၊ နုတ္ထိ၊ မရှိ၊ တဿ၊ ထိုကျေးဇူးမထိသောသူအား၊ သေဝနာ၊ မှီဝဲ
 ခြင်းသည်၊ နိရတ္တာ၊ အကျိုးမရှိ၊ ယဿ၊ အကြင်သူ၏၊ သမ္ပုခဗိဇ္ဇေန၊ ယျက်
 မှောက်၍ပြုသော ကျေးဇူးဖြင့်၊ မိတ္တဓမ္မော၊ အဆွေခင်ပွန်း၏ ကျင့်ဝတ်သ
 ဘောကို၊ နုလ ဗ္ဗတိ၊ မရအပ်၊ အကတဗျာ၊ ကျေးဇူးကိုမထိသော၊ ကတဿ၊
 ကျေးဇူးပြုဘူးသောသူအား၊ ပဒိကာရကံ၊ တာဝန်အတို၊ သူကျေးဇူးပြုခြင်း
 ကို၊ အကတ္တာရံ၊ မပြုတတ်သောသူကို၊ အနုဿယျံ၊ မပြုရဘဲ၊ အနက္ကောသံ၊
 မဆဲရေးဘဲ၊ တဗျာ၊ ထိုကျေးဇူးမထိသောသူမှ၊ သဏိကံ၊ ဖြည်းဖြည်းသာ
 ယာစွာ၊ အပက္ကမ၊ ဗဲသွားရာ၏။ သကုဏဇာတကံ၊ သကုဏဇာတ်
 သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။

သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ဣဒိဗိကိစ္စံ၊ ဤသုံးယောက်သော သူတို့ပြုအပ်သော
 ကိစ္စသည်လည်း၊ စရိမံကတံ၊ ယုတ်မာသောကိစ္စဖြစ်၏။ ယောစာယံ၊ အ
 ကြင်ပုဏ္ဏားသည်လည်း၊ နိစာသနေ၊ နိမ့်သောနေရာ၌၊ နိဝိဒိတွာ၊ ထိုင်နေ
 ၍၊ မန္တေ၊ ဗေဒင်တို့ကို၊ အဇ္ဈာပေတိ၊ သင်အံ့စေ၏။ ယောစ၊ အကြင်မင်း
 သည်လည်း၊ ဥဇ္ဈေအာသနေ၊ မြင့်သောနေရာ၌၊ နိဝိဒိတွာ၊ ထိုင်နေ၍၊ မန္တံ၊
 ဗေဒင်ကို၊ အဓိယတိ၊ သင်အံ့၏။ ဥတော၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော မင်းပုဏ္ဏား
 တို့သည်၊ ခမ္မံ၊ တရားကို၊ နပဿရေ၊ မမြင်ကုန်၊ ဥဘော၊ နှစ်ယောက်ကုန်
 သောမင်းပုဏ္ဏားတို့သည်၊ ပကတိယာ၊ ရှေးဦးဖြစ်သော တရားသဘောမှ၊
 ဝုတာ၊ ရွှေ၊ လျှောကုန်၏။ အဟံ၊ ငါသဗ္ဗံ၊ ရညော၊ မင်း၏။ သန္တကံ၊ ဥစ္စာ
 ဖြစ်သော၊ သုဝိ၊ ပြုစင်စွာသော၊ မံ၊ သူပသေစနံ၊ သားဖြမ်းဖြစ်သော၊ သာထီ
 နံ၊ သလေးတို့၏၊ ဩဒနံ၊ ထမင်းကို၊ တုဇ္ဈေ၊ စားရ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဣသိ
 ဟိ၊ တရားပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည်၊ သေဝိတံ၊ မှီဝဲအပ်သော၊ ဇေဝံ၊ ထိုတရား
 ကို၊ နုသေဝါမိ၊ ငါမမှီဝဲ။ ဖြိဟေ၊ ပုဏ္ဏား၊ လောကာနာမ၊ လောကမည်
 သည်ကား၊ မဟာ၊ ကျယ်၏။ ပရိဗ္ဗတေ၊ တပါးသောအရပ်သို့ သွားလေလော၊
 အညေဝိပါဏိနေ၊ မင်းမှတပါးသော သတ္တဝါတို့သည်လည်း၊ ပစန္နိ၊ ထ
 မင်းချက်ကုန်၏၊ တွံ၊ သင်သည်၊ အခမ္မံ၊ အခမ္မကို၊ မာအစရိ၊ မကျင့်လင့်၊ အ
 သ္မာ၊ ကျောက်သည်၊ ကုန္တံ၊ အိုးကို၊ ဘိန္နုတိဇ္ဇာ၊ ခွဲသကဲ့သို့၊ အခမ္မော၊ အခမ္မ

ပါဠိတော်-စတုက္ကနိပါတ်ပါဠိတော်နိဿယံ၊

သည်။ တံ၊ သင့်ကို၊ မာအဘိဒါ၊ မခွဲစေလင့်။ ပြောဟူတာ၊ ပုဏ္ဏား၊ ဝိနိပါတေ
 နဝါ၊ အပါယ်သို့ကျစေသဖြင့်လည်းကောင်း၊ အဓမ္မစရဏေနဝါ၊ အဓမ္မကျင့်
 သဖြင့်လည်းကောင်း၊ ယာဝတ္ထိ၊ အကြင်စည်းစိမ်ချမ်းသာကို ရခြင်းသည်၊
 ဥပ္ပန္နတိ၊ ဖြစ်၏။ တံယသဿာဘဉ္စ၊ ထိုစည်းစိမ်ရခြင်း ကိုလည်းကောင်း၊
 တံခနုဿာဘဉ္စ၊ ထိုဥစ္စာရခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဖိရတ္ထု၊ ဂရဟာမ၊ ဝါတို့ကဲ့
 ရဲ့ကုန်၏။ ဆဝဇာတကံ၊ ဆဝဇာတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

သေယျ၊ သေယျ၊ သဟနိန္ဒာယ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းနှင့်ထကွဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ သ
 သရဒ္ဓပရိယာယံ၊ သရဒ္ဓရာကိုခုံ၍တည်သောစကြာဝဠာနှင့်ထကွသော၊ သာ
 ဂဂကုဏ္ဍလံ၊ သရဒ္ဓရာ၏နားစောင်းသဘွယ်ဖြစ်သော၊ မဟိံ၊ မြေကို၊ နုဏ္ဏ
 ဇ္ဈေ၊ အလိုမရှိ၊ ဝေံ၊ ဤသို့၊ ဝိဇာနာဟိ၊ ထိဇော၊ ပြောဟူတာ၊ ပုဏ္ဏား၊ ဝိနိ
 ပါတေနဝါ၊ အပါယ်သို့ကျစေသဖြင့် လည်းကောင်း၊ အဓမ္မစရဏေနဝါ၊
 အဓမ္မကိုကျင့်သဖြင့် လည်းကောင်း၊ ယာဝတ္ထိ၊ အကြင်စည်းစိမ်ဥစ္စာကို
 ရခြင်းသည်၊ ဥပ္ပန္နတိ၊ ဖြစ်၏။ တံယသဿာဘဉ္စ၊ ထိုစည်းစိမ်ရခြင်းကိုလည်း
 ကောင်း၊ တံခနုဿာဘဉ္စ၊ ထိုဥစ္စာရခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဖိရတ္ထု၊ ဂရဟာ
 မ၊ ဝါတို့ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ အဓမ္မေဒု၊ အဓမ္မဖြင့်၊ ယာဝဇောနာ၊ အကြင်ဥစ္စာရှာ
 ခြင်းသည်လည်း၊ အတ္ထိရှိ၏၊ တတော၊ ထိုထက်၊ အနဂါရော၊ နေရာမရှိသည်
 ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇ၊ ရဟန်းပြု၍၊ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို၊ အာဒါယ၊ ရှု၍၊ ပရိဗ္ဗဇေအပိဇေ၊
 အကယ်၍ဆွမ်းခံသွားငြားအံ့၊ သာယေဝဇိဝိကာ၊ ထိုအသက်မွေးခြင်းသည်
 သာယျင်၊ သေယျော၊ မြတ်၏။ အနဂါရော၊ နေရာမရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဗ္ဗဇ၊
 ရဟန်းပြု၍၊ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို၊ အာဒါယ၊ ယူ၍၊ ထောကော၊ လောက၌၊ အညံ၊ သူ
 တပါးကို၊ အဟိံ၊ သယံ၊ မညှဉ်းဆဲဘဲ၊ ပရိဗ္ဗဇေအပိဇေ၊ အကယ်၍ လည်း
 ဆွမ်းခံသွားငြားအံ့၊ တံ၊ ထိုအသက်မွေးခြင်း သည်၊ ရဇ္ဇေနအပိ၊ မင်းအ
 ဖြစ်ထက်လည်း၊ ဝရံ၊ မြတ်၏။ သေယျဇာတကံ၊ သေယျဇာတ်သည်၊
 နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ပဋ္ဌမော၊ ရှေးဦးစွာသော၊ ကလိဂံဝဂ္ဂေါ၊
 ကလိဂံဝင်တည်း၊ တဿ၊ ထိုကလိဂံဝင်၏၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းသည်ကား၊ ၊
 ဝိဝရံ၊ ဝုဋ္ဌကလိဂံဇာတ်သည်လည်းကောင်း၊ အဒေယျသမိဒ္ဓဝရံ၊ မဟာ
 အာသာရောဟဇာတ် ကေရာဇာတ်သည်လည်းကောင်း၊ အထ၊ ထိုမှ
 တပါး၊ ဒဒ္ဓရပါပမာဘာတိရဟော၊ ဒဒ္ဓရဇာတ်သီလဝိမံသန ဇာတ်သည်
 ထည်းကောင်း၊ အထ၊ ထိုမှတပါး၊ ကောလိ၊ သုဇာတဇာတ်သည်လည်း
 ကောင်း၊ ပဏာသဝရဉ္စ၊ ပဏာသဇာတ်သည်လည်းကောင်း၊ ကရုစရိမံသသ

၁-ကာထိဂီဝဂ်၊

ရန္ဒဝရေန၊ သက္ကတဇာတ်ဆဝဇာတ်သေယျဇာတ်နှင့်၊ သဟ၊တက္ခ၊ဒသ၊
ဆယ်ဇာတ်တို့တည်း။ ။

၂-ပုစိမန္နဝဂ်၊

စောရ၊ခိုးသူဥဋ္ဌေဟိ၊ထထော၊ကိ၊အဘယ်ကြောင့်၊သေထိ၊အိပ်သနည်း၊
တေ၊သင်အား၊သုပိနေန၊အိပ်ခြင်းဖြင့်၊ ကောအတ္ထော၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့
နည်း၊ဂါမေ၊ရွာ၌၊ ကိဗ္ဗိသကာရကံ၊ကြမ်းကြုတ်သောအမှုကိုပြုသော၊ တံ၊
သင့်ကို၊ရာဇာနေ၊ မင်းချင်းယောက်ျားတို့သည်၊မာဂဏေယျ၊ မတမ်း
စေကုန်ထင့်၊ ။ဂါမေ၊ရွာ၌၊ကိဗ္ဗိသကာရကံ၊ကြမ်းကြုတ်သောအမှုကိုပြု
သော၊စောရ၊ခိုးသူကို၊ယံဂဟေသန္တိ၊အကြင်တမ်းခြင်းကိုပြုကုန်ထတ္တံ၊
တတ္ထ၊ထိုခိုးသူကိုတမ်းသည်ရှိသော်၊ဝနေ၊တော၌၊ဇာတသ၊ဖြစ်ထသော၊
တိဋ္ဌတော၊တည်ထသော၊ပုစိမန္နသ၊တမာပင်စောင့်နတ်အား၊ကိ၊ခုံ၊အထို
ဖြစ်သနည်း၊ ။အသတ္ထ၊ညောင်ဗုဒ္ဓဟေပင်စောင့်နတ်၊ထွံ၊သင်သည်၊မ
မေ၊ငါ၏ထည်းကောင်း၊ စောရသေ၊ ခိုးသူ၏ထည်းကောင်း၊ အန္တရံ၊တ
ပေါင်းတည်းနေသောအကြောင်းကို၊ နုဇာနာသိ၊မထိ၊ဂါမေ၊ရွာ၌၊ကိဗ္ဗိသ
ကာရကံ၊ ကြမ်းကြုတ်သော အမှုကိုပြုသော၊ စောရ၊ခိုးသူကို၊ ရာဇာနေ၊
မင်းချင်းယောက်ျားတို့သည်၊ဂဟေတွ၊ဘမ်း၍၊နိဗ္ဗသူထထိံ၊တမာသား
တံကျင်၌၊ အပ္ပေန္တိ၊ထျှီကုန်၏၊ တထိံ၊ထိုသို့ပြုခြင်း၌၊ မေ၊ငါ၏၊ မနေ၊
မိတ်သည်၊သင်တေ၊ရွံရှာ၏၊ ။ဇိရော၊ပညာရှိသည်၊သင်္ကီတဗ္ဗာနိ၊ရွံရှာ
အပ်သည်တို့ကို၊ သင်္ကီယျ၊ရွံရှာရာ၏၊ အနာဂတံ၊လာလတ္တံ့ သော၊တယံ၊
ဘေးကို၊ ရက္ခေယျ၊စောင့်ရှောက်ရာ၏၊ အနာဂတဘယာ၊လာလတ္တံ့ သော
ဘေးဖြင့်၊ဥဘောလောကော၊နှစ်ပါးသောထောကတို့ကို၊ အဝေက္ခတိ၊ကြည့်
မြော်၏၊ ။ပုစိမန္နဇာတကံ၊ပုစိမန္နဇာတ်သည်၊နိဗ္ဗိတံ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

ကာသပ၊ကာသပ၊အပိ၊စင်စစ်၊မန္တိယာ၊ပညာနဲ့သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
ယုဝါ၊သူငယ်တို့သည်၊သမ္ပုဗ္ဗိဟန္တိဝါ၊ ဆဲမှုထည်းဆဲကုန်၏၊ ပဟရန္တိဝါ၊
သတ်မှုထည်းသတ်ကုန်၏၊ဇိရော၊ပညာရှိသည်၊တံသဗ္ဗံ၊ထိုအထုံးစုံကို၊ခမ
ထေ၊သည်းခံ၏၊ပဏ္ဍိတော၊ပညာရှိသည်၊ တံသဗ္ဗံ၊ထိုအထုံးစုံကို၊တိတိက္ခ
တိ၊သည်းခံ၏၊ ။သန္တော၊သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ သဝေပိဝိဝေန္တိ၊အ
ကယ်၍မူလည်းခိုက်ရန်ဖြစ်ကုန်အံ့၊ ပုန၊တထန်၊ ခိပ္ပံ၊ချွင်စွာ၊ သန္တိယရေ၊
မိတ်ဖြစ်ပြန်ကုန်၏၊ဗာယာ၊ချေငယ်တို့သည်၊ ပတ္တာဝ၊မြေခွက်တို့ကဲ့သို့၊ကိ
ဇ္ဇန္တိ၊ကွဲတတ်ကုန်၏၊ တေ၊ထိုသူငယ်တို့သည်၊ သမထံ၊ပြေငြိမ်းခြင်းသို့၊

နအဏ္ဏဂူ၊မရောက်ကုန်၊ယောစ၊အကြင်သူသည်လည်း၊ အဓိပနံ၊မိမိ၏လွန်
 ကျူးမိသောအပြစ်ကို၊ဇာနာတိ၊ထိ၏၊ ယောစ၊အကြင်သူသည်လည်း၊ဒေ
 သနံ၊အပြစ်ကိုဖြေကြားခြင်းကို၊ ဇာနာတိ၊ထိ၏၊ ဧတေ၊ထိုသူတို့သည်၊ဘိ
 ယျော၊တဘနံ၊သမာယန္တိ၊စေ့စပ်ကုန်၏၊ တေသံ၊ထိုသူတို့သည်၊သန္တံ၊ချစ်
 ခြင်းသည်၊နဇိရတိ၊မဆွေးမြည့်၊ ယော၊အကြင်သူသည်၊အဓိပနာနံ၊အ
 ပြစ်ကိုပြုကုန်သော၊ပရေသံ၊သူတပါးတို့အား၊သယံ၊မိမိသည်၊သန္တာတံ၊စေ့
 စပ်ခြင်းငှါ၊ အရဟတိ၊ထိုက်၏၊သော၊ထိုသူသည်၊ ဧတေ၊ထိုဆိုအစစ်ခွဲ
 ပြီးသော သူတို့ထက်၊ ဥတ္တရိတရော၊ လွန်မြတ်သော၊ ဘာရဝဟောဇုရန္တ
 ရော၊မိတ်ဟူသောကိုယ်ကို ရွက်ဆောင်သောသူဖြစ်၏၊ ကဿပမန္ဒိယ
 ဇာတကံ၊ကဿပမန္ဒိယဇာတ်သည်၊နိဗ္ဗိတံ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

မဟာဝီရ၊ကြီးသောထို ထရှိသောရှင်ရသော၊ယော၊အကြင်မင်းသည်၊
 တေ၊သင်၏၊ဟတ္ထေ၊ထက်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ပါဒေစ၊ခြေတို့ကိုလည်း
 ကောင်း၊ကဏ္ဍနာသဉ္စ၊နားနှာခေါင်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊ဆေဒယိ၊ဖြတ်၏၊
 တဿ၊ထိုမင်းအား၊ ကုဏ္ဍ၊အမျက်ထွက်ထော၊ဣဒံရဋ္ဌံ၊ဤတိုင်းကို၊ မာဝိ
 နာသ၊ မပျက်ဆီးနှင့်၊ ယောရာဇာ၊ အကြင်မင်းသည်၊ မေ၊ငါ၏၊ဟ
 တ္ထေ၊ထက်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ပါဒေစ၊ခြေတို့ကိုလည်းကောင်း၊ကဏ္ဍ
 နာသဉ္စ၊နားနှာခေါင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဆေဒယိ၊ဖြတ်၏၊ သောရာဇာ၊ထို
 မင်းသည်၊ပိရံ၊ကြာမြင့်စွာ၊ဇီဝတု၊အသက်ရှည်စေသတည်း၊ မာဒိသာ၊ငါ
 နှင့်တူသော ပညာရှိတို့သည်၊ နယံကုဏ္ဍန္တိ၊အမျက်မထွက်ကုန်သည်သာ
 ယျင်တည်း၊ အတိတမဒ္ဓါနေ၊ လွန်လေပြီးသော ကာလ၌၊ ခန္တိဒိပနော၊
 သည်းခံခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသော၊ သမဏော၊ရဟန်းသည်၊ အဟု၊ဖြစ်ပြီ၊ခန္တိ
 ယာယေဝ၊သည်းခံခြင်း၌သာယျင်၊ဗြိတံ၊တည်သော၊တံ၊ထိုရဟန်းကို၊ကာ
 သိရာဇာ၊ကာသိမင်းသည်၊ အဆေဒယိ၊ဖြတ်စေ၏၊ ကာသိရာဇာ၊ကာသိ
 မင်းသည်၊ ယံကဋ္ဌံ၊အကြင်မကောင်းမှုကံကို၊ အကာသိ၊ပြု၏၊ တဿ ကမ္မ
 ဖရုသဿ၊ ထိုကြမ်းကြုတ်သော မကောင်းမှုကံ၏၊ကဗျူကော၊ဆင်းရဲစွာ
 သော၊ ဝိပါကော၊ အကျိုးသည်၊အဟု၊ဖြစ်၏၊ ကာသိရာဇာ၊ ကာသိမင်း
 သည်၊ နိရယမိ၊ငဲ့ရဲ၌၊သမပ္ပိတော၊တည်၍၊ ဝေဒေယိ၊ဆင်းရဲခံစား၏၊ခန္တိ
 ဝါဒိဇာတကံ၊ခန္တိဝါဒိဇာတ်သည်၊နိဗ္ဗိတံ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

ယေသံ၊နောယေမယံ၊ အကြင်ငါတို့သည်၊ ဒုဇ္ဈိဝိတံ၊ယုတ်မာသောအ
 သက်မွေးခြင်းကို၊ အာဇီဝိဌာ၊အသက်မွေးမိကုန်၏၊ဘောဂေသု၊စည်းစိမ်
 တို့သည်၊ဝိဇ္ဇမာနေသု၊ရှိကုန်လျက်၊ နဒဒါဌသေ၊မပေးလျှကုန်၊ အတ္တနော၊

မိမိ၏၊ ဒိဝံ၊ ဖြိုခိုရာကို၊ နာ ဘဒ္ဒါမဂ္ဂကုန်၊ နိရုဇယေ၊ ငရဲ၌၊ ပစ္စမာနာနံ၊ ခံရ
 ကုန်သောငါတို့အား၊ သဗ္ဗသော၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊
 သဗ္ဗိဝဿ သဟဿနိ၊ အနှစ်ခြောက်သောင်းတို့သည်၊ ပရိပုဏ္ဏာနိ၊ ပြည့်
 ကုန်၏၊ ကဒါ၊ အဘယ်အခါ၌၊ အန္တော၊ အဆုံးသည်၊ ဘဝိသ၊ တိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့
 နည်း၊ မာရိသာ၊ ငါ့နှင့်တူသောအဆွေတို့၊ မမဝ၊ ငါသည်လည်းကောင်း၊
 တုယုဂ္ဂ၊ သင်သည် လည်းကောင်း၊ တဒါဟိ၊ ထိုအခါ၌သာလျှင်၊ ပါဝံ၊ မ
 ကောင်းမှုကို၊ ပကတံ၊ များစွာပြုအပ်၏၊ အန္တော၊ အဆုံးသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ကု
 တော၊ အဘယ်ကြောင့်၊ အန္တော၊ အဆုံးသည်၊ အတ္ထိ၊ ရှိအံ့နည်း၊ အန္တော၊
 အဆုံးသည်၊ နပမ္ပိဒိဿတိ၊ မထင်၊ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ ဣတော၊
 ဤငရဲမှ၊ ဂတ္တံ၊ သွား၍၊ မာနုသံယောနိ၊ လူမျိုးကို၊ လဒ္ဓါနု၊ ရ၍၊ ဝဒဿ၊
 ကောင်းသောသူတို့၏ စကားကိုသိသည်၊ သိလသမ္ပန္နော၊ သိလနှင့်ပြည့်စုံ
 သည်၊ ဟုတ္ထာ၊ ဖြစ်၍၊ ခုန၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ ဗဟံ၊ များစွာသော၊ ကုသလံ၊ ကု
 သိုလ်ကို၊ ကာဟာမိ၊ ပြုအံ့၊ လောဟကုန္တိ၊ ဇာတကံ၊ လောဟကုန္တိ၊ ဇာတ
 သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

သမ္မာအဆွေ၊ တွံ၊ သင်သည်၊ သာစနကော၊ တောင်းသည်၊ အသိ၊ ဖြစ်၏၊
 တော၊ သင်၏၊ ဝါစာ၊ စကားသည်၊ ဝတ၊ စင်စစ်၊ ပရုသာ၊ ကြမ်း၏၊ တော၊ သင်
 ၏၊ ဝါစာ၊ စကားသည်၊ ကိလောမသဒိတိ၊ အမြှေးနှင့်တူ၏၊ သမ္မာအဆွေ၊
 တော သင်အား၊ ကိလောမံ၊ အမြှေးကို၊ ခန္ဓိ၊ ပေးအံ့၊ လောကော၊ ထောက၌၊
 အင်္ဂံ၊ ကိုယ်တည်း၊ ဧတံ၊ စဝနံ၊ ဤစကားကို၊ ဘာတာ၊ အစ်ကိုဟူ၍၊ မ
 ခုဿာနံ၊ လူတို့သည်၊ ပဂုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ တော၊ သင်၏၊ ဝါစာ၊ စကားသည်၊
 အင်္ဂံသဒိတိ၊ ကိုယ်နှင့်တူ၏၊ သမ္မာအဆွေ၊ တော၊ သင်အား၊ အင်္ဂံ၊ ကိုယ်သား
 ကို၊ ခဒါမိ၊ ပေးအံ့၊ တာတာတိ၊ အဘဟူ၍၊ ဝဒမာနော၊ ဆိုသော၊ ပုတ္တော
 သားသည်၊ ဝိတု၊ အဘ၏၊ ဟဒယံ၊ နှလုံးကို၊ ကမ္ပေတိ၊ တုန်ထွင်စေ၏၊ သမ္မာ
 အဆွေ၊ တော၊ သင်၏၊ ဝါစာ၊ စကားသည်၊ ဟဒယသဒိတိ၊ နှလုံးနှင့်တူ၏၊
 တော၊ သင်အား၊ ဟဒယံ၊ နှလုံးကို၊ ခန္ဓိ၊ ပေးအံ့၊ ယဿ၊ အကြင်သူအား၊
 ဝါမေ၊ ရွာ၌၊ သခါ၊ အဆွေခင်ပွန်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ အရညံ၊ ယထာ၊ တောကဲ့
 သို့၊ တထေဝ၊ ထိုအတူသာလျှင်၊ ဧတံ၊ ထိုအဆွေခင်ပွန်းမရှိသောရွာသည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သမ္မာအဆွေ၊ တော၊ သင်၏၊ ဝါစာ၊ စကားသည်၊ သဗ္ဗဿ၊ အ
 လုံးစုံသောကိုယ်နှင့်၊ သာဒိတိ၊ တူ၏၊ တော၊ သင်အား၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောအ
 မဲကို၊ ခဒါမိ၊ ပေးအံ့၊ သဗ္ဗံသဿာဘဇာတကံ၊ သဗ္ဗံသဿာဘဇာတ
 သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

ပြာဟူထာပုဏ္ဏား၊မေ၊ငါ့အား၊ ဥဒကော၊ရေမှ၊ထထံ၊ကြည်းကုန်သို့၊ဥက္က
 တာ၊ ထံငါသည်ထယ်တင်အပ်ကုန်သော၊ သတ္တ၊ ခုနစ်ကောင် ကုန်သော၊
 ရောဟိထမတ္တာ၊ငါးကြင်းတို့သည်၊ သန္တိ၊ရှိကုန်၏၊ဣဒံ၊ဤဥစ္စာသည်၊ မေ၊
 ငါ့အား၊ အတ္ထိ၊ရှိ၏၊တေံ၊ဤဥစ္စာကို၊ ဘုတွာ၊စား၍၊ ဝနေ၊တော၌၊ဝသာ၊နေ
 လော၊ ပြာဟူထာပုဏ္ဏား၊အနုဿ၊ဤအမည်ရှိသော၊ ခေတ္တပါဝဿ၊
 လယ်စောင့်၏၊ ရက္ခိဘတ္တံ၊ညဉ့်စာကို၊ မေ၊ငါသည်၊ အပါဘထံ၊ဘောင်နဲ့
 အပ်၏၊ ဧစ္စန္ဒရ်၊ကုန်သော၊ ဝံသသုဿ၊စ၊အမဲတံပို့တို့ထည်းကောင်း၊ ဂေါ
 ဝဠု၊ဖွတ်ကင်ထည်းကောင်း၊ ဧကံ၊တခုသော၊ဒမိဝါရကဉ္စ၊နို့ခင်းအိုးထည်း
 ကောင်း၊ဣဒံ၊ဤဥစ္စာသည်၊မေ၊ငါ့အား၊အတ္ထိ၊ရှိ၏၊တေံ၊ထိုဥစ္စာကို၊ဘုတွာ၊
 စား၍၊ဝနေ၊တော၌၊ဝသာ၊နေလော၊ ပြာဟူထာပုဏ္ဏား၊မေ၊ငါ့အား၊အဗ္ဗ
 ပက္ကံ၊ သရက်သီး မှည့်ထည်းကောင်း၊ သီတံ၊အေးသော၊ ဒကံ၊ ဂင်္ဂါရေ
 ထည်းကောင်း၊မနော၊ရမာ၊နသုံးမွေ့ထျော်ဘွယ်ရှိသော၊ သီတစ္ဆာယံ၊ချမ်း
 အေးသာ အရိပ်ထည်းကောင်း၊ ဣဒံ၊ဤဆိုအပ်ပြီးသော ဥစ္စာသည်၊အတ္ထိ၊ရှိ
 ၏၊တေံ၊ထိုသရက်သီးမှည့်ဂင်္ဂါရေကို၊ဘုတွာ၊ စား၍၊ဝနေ၊နုလုံးမွေ့ထျော်
 ဘွယ် အရိပ်ရှိသော ထော၌၊ ဝသာ၊နေလော၊ ပြာဟူထာပုဏ္ဏား၊ သ
 သဿ၊ယုန်အား၊ တိဿ၊နှမ်းတို့သည်၊ နအတ္ထိ၊မရှိကုန်၊ ရဂ္ဂါ၊ပဲနောက်တို့
 သည်၊နအတ္ထိ၊မရှိကုန်၊ တဗ္ဗဉ္စ၊လား၊ဆံတို့သည်၊ နာပိအတ္ထိ၊မရှိကုန်၊ဣမိနာ
 အဂ္ဂိနာ၊ ဤမီးဖြင့်၊ ပက္ကံ၊ ကျက်သော၊ မဝံ၊ငါ၏၊ဝံသံ၊အသားကို၊ ဘုတွာ၊
 စား၍၊ဝနေ၊တော၌၊ဝသာ၊နေလော၊ သသဇာတကံ၊သသဇာတ်သည်၊
 နိဗ္ဗိတံ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီး ။

တုမှေ၊သင်တို့သည်၊ မတမတဇေ၊သေတိုင်းသေတိုင်းသောသူကိုသာ
 ယျင်၊ရောဒထ၊ငိုကြကုန်၏၊ယော၊အကြင်သူသည်၊မရိဿတိ၊သေလတ္တံ့၊
 တံ၊ထိုသေလတ္တံ့ သောသူကို၊ နဟိရောဒထ၊မငိုကြကုန်၊ သဗ္ဗေပိ၊အလုံးစုံ
 ထည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ သရီရဓာရိနော၊ ကိုယ်ကိုဆောင်ကုန်သော သူတို့
 သည်၊အနုပုဗ္ဗေန၊အစဉ်သဖြင့်၊ဇိပိတံ၊အသက်ကို၊ဇဟန္တိ၊စွန့်ရကုန်၏ ။
 ဘောဂိနော၊ စည်းစိမ်နှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊ ဒေဝါစ၊ နတ်တို့သည်ထည်း
 ကောင်း၊မနုဿာစ၊ လူတို့သည်ထည်းကောင်း၊ စတုပ္ပဒါစ၊ အခြေထေး
 ချောင်းရှိသောသတ္တဝါတို့သည်ထည်းကောင်း၊ ပက္ခိဂဏာစ၊ဌက်အပေါင်း
 တို့သည်ထည်းကောင်း၊ဥရဂါစ၊မြေနဂါးတို့သည်ထည်းကောင်း၊ အသိဉ္စံ၊သ
 ရီရေ၊ထိုကိုယ်၌၊အနိဿရာ၊အပိုးမရကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ရမမာနာဝ၊ ဖြစ်ရာ
 အရပ်၌မွေ့ ထျော်ကုန်ထျက်သာယျင်၊ ဇိပိတံ၊အသက်ကို၊ ဇဟန္တိ၊ စွန့်ရ

ကုန်၏။ မနုဇေသု၊လူတို့၌၊ဇေဝံ၊ဤသို့၊စလိတံ၊တုန်ထုပ်သော၊ အသဗ္ဗန္တိ
 တံ၊မထည့်သောသဘောရှိသော၊ သုဓုကံ၊ချမ်းသာဆင်းရဲကို၊ အပေက္ခိ
 ယ၊ကြည့်၍၊ ကန္တိထရုဒိတံ၊မြည်တမ်းခြင်းမျက်ချည်ယိုခြင်းသည်၊ နရတ္ထ
 ကံ၊အကျိုးမရှိ၊ကိံ၊အဘယ်ကြောင့်၊ ဝေါ၊သင်တို့အား၊သောကဂတော၊စိုး
 ရိပ်ခြင်းအပေါင်းတို့သည်၊အဘိကိရေ၊နှိပ်စက်ကုန်ဘိသနည်း၊ ၊ရတ္တာ
 စ၊မိန်းမကြွေအံကြွေးသည်ထည်းဖြစ်ကုန်သော၊ သောဗ္ဗုဒ္ဓာစ၊သေသောက
 ကြွေးအစားကြွေးသည်ထည်းဖြစ်ကုန်သော၊အကတော၊အကချင့်ကိုမကျင့်ကုန်
 သော၊သုရာအယောဂိနော၊အသင့်အားဖြင့်နှလုံးသွင်းခြင်းတို့၌ မဟဠာကုန်
 သော၊မဗ္ဗဿ၊ရှစ်ပါးအပြားရှိသောထောကဝံထရား၌၊အကောဝိဒါ၊မလိမ္မာ
 ကုန်သော၊ယေဗာဏာ၊အကြင်သူရိက်တို့သည်၊ သန္တိ၊ရှိကုန်၏။ တေဗာ
 ဏာ၊ထိုသူရိက်တို့သည်၊ မိရုံ၊ဆွေမျိုးတို့၏သေခြင်း အစရှိသည်တို့၌မငို
 ကြွေးသောငါကဲ့သို့ပညာရှိကို၊ဗာဇောတိ၊သူရိက်ဟူ၍၊ မညန္တိ၊အောက်
 ခေ့ကုန်၏။ ၊မတရောဒနုဇာတကံ၊ မတရောဒနုဇာတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ပြီး
 ခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

ယန္တံဝဿန္တသမယော၊အကြင်ဝဿန္တအခါ၌၊ဘာဏုသု၊ဒိသောအဆင်း
 နှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊ကဏဝေဓေသု၊ကုထားဇလပ်ပန်းချိုတို့၌၊ သာဓံ၊သာ
 မာကို၊ဗာဟာယ၊မောင်းဖြင့်၊ ဝိဇ္ဇေထိ၊နှိပ်၏။ သာ၊ထိုသာမာသည်၊တံ၊ထို
 အရှင်သားကို၊အာရောဂျံ၊အနာကင်းသည်၏အဖြစ်ကို၊အဗြဟ္မိ၊ကြား၏။ ၊
 အက္ခောနုဇု၊အိုကချေသည်၊ယတ္ထသာမာယာနာမသာမာ၊အကြင်သာမာအ
 မည်ရှိသောမိန်းမသည်၊ကာထကံတော၊သေ၏။ သာ၊ထိုသာမာသည်၊ဝံ၊ငါ
 ကို၊ အရောဂျံ၊အနာကင်းသည်၏အဖြစ်ကို၊ အဗြဟ္မိ၊ကြား၏။ နန္ဒဝစနံ၊ဤစ
 ကားသည်၊နုသဒ္ဓေယျံ၊ကိရ၊ မယုံကြည်အပ်သောစကားဖြစ်သထတ်၊ ယံဝါ
 တော၊အကြင်လေသည်၊ ပဗ္ဗတံ၊တောင်ကို၊ဝဟော၊ဆောင်ရာ၏။ သောဝါ
 တော၊ထိုလေသည်၊ ပဗ္ဗတဉ္စေဝ၊တောင်ကိုထည်းကောင်း၊သဗ္ဗိပိပထဝိံ၊
 အလုံးစုံသောမြေကိုထည်းကောင်း၊ဝဟော၊ဆောင်ရာ၏။ ဇေဝံဝစနံယထာ၊
 ဤစကားကဲ့သို့၊ တထာ၊ထိုအတူ၊နုသဒ္ဓေယျံ၊ကိရ၊ မယုံကြည် အပ်သော
 စကားဖြစ်သတတ်၊သာ၊ထိုသာမာသည်၊နုစေဝကာထကံတော၊မသေသည်
 သာဗျင်တည်း၊ သာ၊ထိုသာမာသည်၊ အညံ၊တပါးသောထင်ကို၊ နုစက္ခန္တိ
 တိ၊အလိုမရှိ၊သာမာ၊သာမာသည်၊ဧကဘာတ္ထိကိနိ၊နှစ်ထပ်သောထမင်းကို
 မစား တထပ်တည်းသောထမင်းကို သာစားသည်ဖြစ်၍၊ တမေဝ၊ ထိုအ
 ရှင်သားကိုသာဗျင်၊အဘိကင်္ဂါတိ၊အလိုရှိ၏။ ၊သာမာ၊သာမာသည်၊ အ

သန္တတံ၊ မပေါင်းဘော်ဘူးသော၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ ဝိရသန္တထေန၊ ကြာမြင့်စွာပေါင်း
 ဘော်သောသူဌေးသားဖြင့်၊ နိမိနိ၊ လဲထွယ်၍ယူ၏။ အရဝံ၊ မမြဲသောငါ့ကို၊
 ရဝေန၊ မြဲသောလင်ဖြင့်၊ နိမိနိ၊ လဲထွယ်၍ယူ၏။ သာမာ၊ သာမာသည်။ မယာ
 ဝိ၊ ငါဖြင့်လည်း၊ အညံ၊ တပါးသောလင်ကို၊ နိမိနေယျ၊ လဲထွယ်၍ယူရာ၏။
 အဟံ၊ ငါသည်။ ဣထော၊ ဤအရပ်မှ၊ ဧရတရံ၊ အလွန်ဝေးသောအရပ်သို့၊ ဂမိ
 သဟံ၊ သွားအံ့။ ၊ ကဏဝေရဇာတကံ၊ ကဏဝေရဇာတ်သည်။ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီး
 ခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဣဝံသာကုဏိကံ၊ ဤဌက်
 မူဆိုးကို၊ နိဿာယ၊ မြီ၍၊ ဝဘ၊ စင်စစ်၊ သုသုခံ၊ အလွန်ချမ်းသာစွာ၊ ဇီဝါပိ၊
 အသက်မွေးရ၏။ တုဗ္ဗိတံ၊ စားခြင်းငှါ၊ ဝဘာမိစေဝ၊ ဆုလည်းရ၏။ အပိစ
 ခေါ၊ ထိုသို့ဖြစ်ပြီးသော်လည်း၊ ပရိပန္တေ၊ ဘေးရန်၌သာလျှင်၊ တိဋ္ဌာမိ၊
 တည်ရ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဂတိ၊ ဂတိသည်။ ကာနု၊
 အသို့ဖြစ်လတ္တံ့နည်း။ ပက္ခိ၊ ဌက်၊ ပါပဿကမ္မ၊ နေ၊ မကောင်းမှုအကျိုး
 ငှါ၊ တေ၊ သင်၏။ မနော၊ မိတ်သည်။ စေနပထမတိ၊ အကယ်၍မညွတ်အံ့၊ အ
 ဗျာဝဇုဿ၊ ထုံ့ထမပြုသော၊ ဘဒ္ဒိဿ၊ ကောင်းသည်ဖြစ်သောသင်အား၊
 ပါပံ၊ မကောင်းမှုသည်။ နုဥပလိမ္မတိ၊ မလိမ်းကျံ။ ၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊
 နော၊ ငါတို့၏၊ ဥာတကော၊ အဆွေအမျိုးသည်။ နိထိန္နောတိ၊ နေ၏ဟု၊ ဗဟုစ
 နော၊ များစွာသောခါသည်။ အာဂ္ဂတ္တိ၊ လာ၏။ ပရိစ္စ၊ အကျွန်ုပ်ကိုစွဲ၍၊ ကမ္မံ၊
 ပါဏှာတိပါတကံကို၊ လုဇ္ဈေ၊ မူဆိုးသည်။ ဖုသတိ၊ ရ၏။ တထိံ၊ ထိုမကောင်း
 မှု၌၊ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ မနော၊ မိတ်သည်။ သင်္ကံတေ၊ ယုံမှား၏။ ပက္ခိ၊ ဌက်၊
 မနော၊ မိတ်သည်။ စေနပဒုဿတိ၊ အကယ်၍မပြစ်မှားအံ့၊ ပရိစ္စ၊ သင်ကိုစွဲ၍၊
 ကမ္မံ၊ မူဆိုးပြုသောပါတကံပါတကံသည်။ တံ၊ သင်သို့၊ နုဗုသတိ၊ မရောက်
 အပ္ပေါထုက္ကဿ၊ ထုံ့ထမပြုသော၊ ဘဒ္ဒိဿ၊ ကောင်းသည်ဖြစ်သော၊ တေ၊
 သင်အား၊ ပါပံ၊ မကောင်းမှုသည်။ နုဥပလိမ္မတိ၊ မလိမ်းကျံ။ ၊ တိတ္ထိရဇာ
 တကံ၊ တိတ္ထိရဇာတ်သည်။ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

တာတ၊ ဘခင်၊ ဝိရိံ၊ ရှေ့ဖြင့်ပြီးသောတောင်ကို၊ ဝါစာယ၊ စကားဖြင့်၊ အဒ
 ခံ၊ မပေးသောမင်းသည်။ ဝတ၊ စင်စစ်၊ သုစံ၊ ပေးစွန့်လွှတ်သည်အရာကို၊
 နုစိ၊ မပေးမစွန့်မယာ၊ ငါသည်။ ယာမိတဿ၊ တောင်းအပ်သော၊ ကိံ၊ ယိ
 တဿ၊ အစီးအပွားမဖြစ်သောတောင်ကို၊ စန္ဒန္တံ၊ စွန့်ထွက်၊ ပဗ္ဗတံ၊
 တောင်ကို၊ ဝါစာယ၊ စကားဖြင့်၊ အဒခံ၊ မပေး။ ၊ ပက္ခိ၊ တော၊ ပညာရှိသည်။
 ယဗ္ဗိ၊ အကြင်အမှုကိုသာလျှင်၊ ကဟိရာ၊ ပြု၏။ တဗ္ဗိ၊ ထိုအမှုကိုသာလျှင်၊

ဝဒေ၊ ဆိုရာ၏။ ယံ၊ အကြင်အမှုကို၊ နကယိရာ၊ မပြုရာ၊ တံ၊ ထိုအမှုကို၊ နဝဒေ၊ မဆိုရာ၊ ဘာသမာနံ၊ ဆိုထွက်၊ အကရောန္တံ၊ မပြုသောသူကို၊ ပဏ္ဍိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ ပရိဇာနန္တိ၊ ပိုင်းခြား၍ ဆိုကုန်၏။ ရာဇပုတ္တ၊ မင်းသား၊ ဘေး၊ သင်အား၊ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသထည်း၊ တံ၊ သင်သည်၊ သစ္စေ၊ သစ္စာ၌ ထည်းကောင်း၊ ဓမ္မေ၊ ထရား၌ ထည်းကောင်း၊ ဝိတော၊ တည်ထွက်၊ ဝသိ၊ နေ၏။ ဗျသနံ၊ တိုင်းမှနှင်ထုတ်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော ပျက်စီးခြင်းသို့၊ ပတ္တော၊ ရောက်ထွက်၊ ယသတေ၊ အကြင်သင်၏။ မနော၊ စိတ်သည်၊ သစ္စသ္မိံ၊ သစ္စာ၌၊ ဝပတေ၊ မွေ့လျော်၏။ ကိတ္တိမ၊ ကျော်စောခြင်းရှိသောမင်းမြတ်၊ ယာဘရိယာ၊ အကြင်မယားသည်၊ ဒလိဒ္ဓဿ၊ ထင်ဆင်းရဲသော ကာလ၌၊ ဒလိဒ္ဓိ၊ မိမိဆင်းရဲ၏။ အစုဿ၊ လင်ကြွယ်ဝသောကာလ၌၊ အစု၊ မိမိကြွယ်ဝ၏။ သာဟိတရိယာ၊ ထိုမယားသည်သာလျှင်၊ တဿ၊ ထိုယောကျ်ား၏။ ပရမာတရိယာ၊ မယားမြတ်တည်း။ သဟိရဉာဿ၊ ဣစ္စေဉာဏ်ရှိသော သူအား၊ ဣတ္ထိယော၊ မိန်းမတို့သည်၊ ဟောန္တိယေဝ၊ ဖြစ်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊ အနန္တရိယာ၊ အံ့ဘွယ်မရှိကုန်။ သုစဇာတကံ၊ သုစဇာတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ဇုတိယော၊ နှစ်ခုမြောက်သော၊ ပုဂံမန္တဝင်း၊ ပုဂံမန္တဝင်တည်း။ တဿ၊ ထိုပုဂံမန္တဝင်၏။ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းသည်ကား။ အထ၊ ထိုကထိဂံဝင်၏အခြားမဲ့၌၊ စောရသကဿပန္တိဝရော၊ ပုဂံမန္တဝင်၏။ ကဿပမန္တိယဇာတ်နှင့်တကွ ခန္တိဝါဒီဇာတ်သည်လည်းကောင်း၊ ဧုန္တိဝိတတာစ၊ ထောဟကုန္တိဇာတ်သည်လည်းကောင်း၊ ဝရာဗရုဿ၊ သဗ္ဗဝံသလဒဘဇာတ်သည်လည်းကောင်း၊ အထ၊ ထိုဝရာဗရုဿ၊ သဗ္ဗမတ်စ၊ သသဇာတ်မတရောဒနဇာတ်သည်လည်းကောင်း၊ ဝသန္တသုခံ၊ ကဏဝေရဇာတ်တို့ရှိရဇာတ်သည်လည်းကောင်း၊ သုစဇဝတနန္ဒဖိနာ၊ သုစဇဇာတ်နှင့်၊ သဟ၊ တကွ၊ ဒဿ၊ ဆယ်ဇာတ်တို့တည်း။ ။

၃-ကုမ္ပိရသကဝင်

ဝါနရာ၊ မျောက်၊ တေ၊ သင်၏။ ဘိဝံ၊ ဦးခေါင်းသည်၊ မနုဿဿ၊ လူ၏။ ဘိဝံ၊ ဦးခေါင်းကဲ့သို့၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟတ္ထပါဒါစ၊ လက်ခြေတို့သည်လည်း၊ မနုဿဿ၊ လူ၏။ ဟတ္ထပါဒါ၊ လက်ခြေတို့ကဲ့သို့၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အထ၊ ထိုသို့ ဖြစ်ထွက်၊ ကေနန္တုဝတ္ထေန၊ အဘယ်မည့်သော အကြောင်းကြောင့်၊ ထေ၊ သင်အား၊ အဂါရံ၊ အိပ်သည်၊ နပိဇ္ဇတိ၊ မရှိသနည်း။ သိဂါလ၊ သိဂါလဌက်၊ မေ၊ ငါ၏။ ဘိဝံ၊ ဦးခေါင်းသည်၊ မနုဿဿ၊ လူ၏။

ပါဠိတော်-စတုတ္ထနိပါတ်ပါဠိတော်နိဿယ

သီသံဃော၊ ဦးခေါင်းကဲ့သို့၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဟတ္ထပါဒါစ၊ လက်ခြေတို့သည်
 လည်း၊ မနုဿဿ၊ လူ၏။ ဟတ္ထပါဒါဣ၊ လက်ခြေတို့ကဲ့သို့၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်
 ကုန်၏။ မနုဿေသု၊ လူတို့၌၊ ယာပညာ၊ အကြင်ဗညာသည်၊ သေဋ္ဌာ၊ မြတ်
 ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်၏။ သာပညာ၊ ထိုဗညာသည်၊ မေ၊ ငါ့အား၊ န
 ဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ အနုဝဋ္ဋိတစ်တ္တဿ၊ မတည်ကြည်သောစိတ်ရှိသော၊ လဟု
 ဝိတ္တဿ၊ ပေါ့သောစိတ်ရှိသော၊ နန္ဒိနော၊ အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်မှားတတ်သော၊
 နိစ္စံ၊ အမြဲ၊ အဝေဝသိလဿ၊ မမြဲသောစိတ်ရှိသောသူအား၊ သုခဘာဝေါ၊
 ချမ်းသာသော အဖြစ်သည်၊ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ ကပိ၊ မျောက်၊ သောတွံ၊ ထို
 သင်သည်၊ အာနုဘာဝံ၊ အစွမ်းကို၊ ကရဿ၊ ပြုလော့၊ သီလိယံ၊ ဒုသိလအ
 ဖြစ်ဟုဆိုအပ်သော အထွေကို၊ ဝိတိဝတ္တဿ၊ လွန်လော့၊ သီတဝါတပရိ
 ဣာတံ၊ အချမ်းလေကိုကွယ်ကာတတ်သော၊ ကုဗုဝံ၊ အိပ်ကို၊ ကရဿ၊ ပြု
 လော့၊ သိင်္ဂီလသကုဏဇာတကံ၊ သိင်္ဂီလသကုဏဇာတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊
 ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

သာမိ၊ အရှင်၊ တေ၊ သင်အား၊ ထဒ္ဓံ၊ ကောင်းခြင်းသည်၊ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသ
 ထည်း၊ ယတ္ထိ၊ ဒေသေ၊ အကြင်အရပ်၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဝသာမိ၊ နေ၏။ တ
 ဣ၊ ထိုအရပ်၌၊ ဒုဗ္ဗုဘာယတိ၊ ခုန်ခုန်မြည်၏။ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်၊ တေ
 တတ္ထိ၊ ပဒေသေ၊ ထိုအရပ်၌၊ ဒုဗ္ဗုဘာယတိ၊ ခုန်ခုန်မြည်၏ဟူ၍၊ ဧဝံ၊ ထိုအ
 ကြောင်းကို၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နဇာနာမိ၊ မသိ။ သေသော၊ ယုန်သည်၊ ဒုဗ္ဗုဘ
 ဣ၊ ခုန်ခုန်ဟူ၍ အသံကိုဖြစ်စေထွက်၊ ပတိတံ၊ ကျသော၊ ဗေလဝံ၊ ဥဗျုင်သီး
 မှည့်အသံကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ ဇပိ၊ ပြေး၏။ ဝိဝါဟိနိ၊ သားအပေါင်းသည်၊
 သသဿ၊ ယုန်ငယ်၏။ ဝစနံ၊ စကားကို၊ သုတွာ၊ ကြား၍၊ သန္တုတ္တာ၊ ထိတ်
 လန့်သည်ဖြစ်၍၊ ဇပိ၊ ပြေး၏။ ယေဗာလာ၊ အကြင်သူရိက်တို့သည်၊
 ပဒဝိညာတံ၊ သောတာပတ္တိဝိညာဉ်အရသို့၊ အပတွာ၊ မရောက်ကုန်မှ၍၊ ပရ
 စောသာနုသရိနော၊ သူတပါးတို့၏စကားကိုအစဉ်မှီကုန်၏။ ပမာဒပရမာ၊
 သူတပါးတို့၏စကားကို အစဉ်မှီခြင်းဟုဆိုအပ်သော ဓမ္မေလျှာခြင်းကိုအ
 မှတ်ပြု၍ထင်မှတ်ကုန်၏။ တေဗာလာ၊ ထိုသူရိက်တို့သည်၊ ပရပတ္တိယာ၊ သူ
 တပါးတို့၏စကားကိုယုံကြည်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ယေဓိ
 ရာ၊ အကြင်ဗညာရှိတို့သည်၊ သီလေနစ၊ အရိယမဂ်သီလနှင့်လည်း၊ သမ္ပန္နာ၊
 ပြည့်စုံကုန်၏။ ပညာယစ၊ အရိယမဂ်ပညာနှင့်လည်း၊ သမ္ပန္နာ၊ ပြည့်စုံကုန်
 ၏။ ဥပသမေ၊ ကိလေသာ၏ ငြိမ်းခြင်း၌၊ ရတာ၊ မြေ့လျော်ကုန်၏။ အာရကာ၊
 မကောင်းမှုကိုပြုခြင်းမှဝေးကုန်၏။ ဝိရတာ၊ မကောင်းမှုမပြုကြည့်ကုန်၏။ တေ

မိရာ၊ထိုပညာရှိတို့သည်၊ပရပတ္တိယာ၊သုတပါး၏ စကားကိုယုံကြည်ကုန်သည်၊နဟောန္တိ၊မဖြစ်ကုန်၊ ၊ဒုဒ္ဓါဘာယံဇာတကံ၊ ဒုဒ္ဓါဘဇာတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

ဗြဟ္မဒတ္တရာဇ၊ ဗြဟ္မဒတ္တမင်း၊ ယာစနကော၊ တောင်းသောသူသည်၊ အသာဘံဝါ၊ ဥစ္စာကိုမရခြင်းသို့ လည်းကောင်း၊ နေသာဘံဝါ၊ ဥစ္စာကိုရခြင်းသို့လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဣယံ၊ ဣယံ၊ နှစ်ပါးသောသဘောသို့လည်းကောင်း၊ နိဂစ္ဆတိ၊ ရောက်ထုတ်၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ရှန်၏၊ ယာစနာ၊ တောင်းခြင်းတို့သည်၊ ဝေဓဇ္ဇာ၊ ဤသို့ရခြင်းမရခြင်း သဘောရှိကုန်၏၊ ။ ပဉ္စာလာနံ ရထေ သဘာ၊ ပဉ္စာလမြို့သူ၏အထွတ် အမြတ်ဖြစ်သောမင်းကြီး၊ ယာစနံ၊ တောင်းခြင်းကို၊ ပဏှိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ ရောဒနံ၊ ငိုခြင်းဟူ၍၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်၏၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ယာစနံ၊ တောင်းခြင်းကို၊ ပစ္စက္ခာတိ၊ ပယ်၏၊ တံ၊ ထိုပယ်ခြင်းကို၊ ပဏှိတာ၊ ပညာရှိတို့သည်၊ ပဗ္ဗိရောဒနံ၊ အတုငိုခြင်းဟူ၍၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်၏၊ ။ ရောဒန္တံ၊ ငိုသောငါ့ကိုလည်း ကောင်း၊ ပဗ္ဗိရောဒန္တံ၊ အတုငိုသော၊ တုဝံဝါ၊ သင့်ကိုလည်းကောင်း၊ ပဉ္စာလာသု၊ ပဉ္စာလတိုင်းတို့၌၊ သမာဂတာ၊ စည်းဝေးကုန်သောသူတို့သည်၊ မာအဒ္ဓဘံ၊ မမြင်စေကုန် သတည်းဟူ၍၊ ဣစ္ဆာမိ၊ အလိုရှိ၏၊ ထာသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ရဟော၊ ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်ကို၊ ဣစ္ဆာမိ၊ အလိုရှိ၏၊ ။ ဗြာဟ္မဏ၊ မကောင်းမှုကိုအပြုသောရှင်ရသေ့၊ ထေ၊ သင်အား၊ ဝုဂံဝေန၊ နွားလားနှင်း၊ သဟ၊ ထက္က၊ ရောဟိနိနံဂဝံ၊ နိသောအဆင်း ရှိသောနွားမတို့၏၊ သဟသံ၊ တထောင်ကို၊ ဒဒါမိ၊ ပေး၏၊ ဟိသစ္စံ၊ ရှန်၏၊ တဝ၊ သင်၏၊ ဓမ္မယုတ္တာ၊ ထရားနှင့် ဟူ၍ ကုန်သော၊ ဝါထာ၊ ဤသို့ သိကုံးအပ်သော ဝါထာတို့ကို၊ သုတ္တာန၊ နာရ၍၊ အရိယော၊ မြတ်သောအကျင့်နှင့်ပြည့်စုံသောသူသည်၊ အရိယဿ၊ မြတ်သောအကျင့်နှင့်ပြည့်စုံသောသူအား၊ ကထံနဓဇ္ဇာ၊ အဘယ်ကြောင့်မလွှအံ့နည်း၊ ။ ဗြဟ္မဒတ္တဇာတကံ၊ ဗြဟ္မဒတ္တဇာတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

ယသသဒိ၊ များသောအခြံအရံရှိသော၊ ယောမေဏ္ဍဝရော၊ အကြင်သိုးမြတ်သည်၊ ဇာတိမန္တ၊ ပပန္နံ၊ အမျိုးမြတ်ခြင်းဗေဒင်ထုတ်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသော၊ ဗြာဟ္မဏံ၊ ပုဏ္ဏားကို၊ အပစာယတိ၊ ပူဇော်၏၊ စတုပ္ပဒေါ၊ အခြေထေးချောင်းရှိသော၊ ယောမေဏ္ဍဝရော၊ အကြင်သိုးမြတ်သည်၊ ကဏ္ဍာဏဂ္ဂပေါဝတ၊ ကောင်းသောသဘောရှိစွတကား၊ သုတဒ္ဓကောစေဝ၊ အလွန်ကောင်းသောကျေးဇူးလည်းရှိစွတကား၊ သုပေသလောစ၊ အလွန် သီထကို ချစ်စွတ

ပါဠိတော်-စတုတ္ထနိပါတ်ပါဠိတော်နိဿယ

ကား၊ ပြောဟူထာ၊ ပုဏ္ဏားပရိဒိုဏ်၊ ဣတ္ထရဒဿနေန၊ ထိုခဏ၌မြင်သဖြင့်၊ စတုပ္ပဒဿ၊ အခြေထေးချောင်းရှိသောသိုး၏၊ ဝိဿာသံ၊ အကျွင်းဝင်ခြင်း သို့မဟာအာပဇ္ဇိ၊ မရောက်လင့်၊ ဒဠ္ဇံ၊ ပြင်းစွာ၊ ပဟာရံ၊ တိုက်ခိုက်ခြင်းကို၊ အဘိကင်္ခါမာနေ၊ အလိုရှိသည်ဖြစ်၍၊ အပဿက္ကတိ၊ နောက်သို့ဆုတ်၏၊ သော၊ ထိုသိုးသည်၊ သုပ္ပဟာရံ၊ ပြင်းစွာတိုက်ခိုက်ခြင်းကို၊ ဒဿတိ၊ ပေးထက္ကံ၊ ၊ ပြောဟူထသော၊ ပုဏ္ဏားပရိဒိုဏ်၏ သာယျင်၊ ဥရုဗ္ဗိ၊ ပေါင်းရိုးတို့သည်၊ ဘဂ္ဂါ၊ ကျိုးကျန်၏၊ စာရိဘာဝေါ၊ ပရိက္ခရာဖြင့်ပြည့်သောဝန်ထုပ်သည်၊ ပဝဋ္ဌိတော လိဝံ၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ဘဏ္ဍံ၊ ဘဏ္ဍာသည်၊ ထိန္ဒံ၊ ကွဲ၏၊ ဗြဟ္မစာရီ၊ ပရိဒိုဏ်ကို၊ ဟဉ္ဇတော၊ ထိုးခတ်၍သတ်၏၊ တုဋ္ဌော၊ သင်တို့သည်၊ အဘိဓာဝ ထ၊ ပြေးကြကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဗာဟာ၊ မောင်တို့ကို၊ ပဂ္ဂဟာ၊ မြောက်၍၊ ကန္တတိ မြည်လည်းမြည်တမ်း၏၊ ရောဒတိစ၊ ဝိုလည်းဝို၏၊ အဇ္ဇ၊ ယနေ့၊ ဒုမ္ပတိ၊ ပညာမရှိသော၊ အဟံ၊ ငါ့ကို၊ မေဇ္ဇောနု၊ သိုးသည်၊ ဟတော၊ တိုက်အပ်သည့် ဖြစ်၍၊ ပဟတောယထာ၊ သေရသကဲ့သို့၊ ဇံထထာ၊ ထိုအတူ၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ အပူဇံ၊ မပူဇော်အပ်သောသူကို၊ ပာဝံသတိ၊ မြီးမွမ်း၏၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ နိဟတော၊ သေ၍၊ သေတိ၊ အိပ်ရ၏၊ စမ္ပသာဓုကဇာတကံ၊ စမ္ပသာတကဇာတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ မြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊

အဟံ၊ ငါသည်၊ အထညတံ၊ ကိုယ်နှုတ်နှလုံးဖြင့်မစောင့်ရှောက်သော၊ တံ၊ သင့်ကို၊ သမထံမညမာနေ၊ ရဟန်းထင်၍၊ ဥပဂစ္ဆိံ၊ ဆည်းကပ်မိ၏၊ ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်၊ အဿမတော၊ မဟုတ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ တထာ၊ ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ သောတွံ၊ ထိုသင်သည်၊ ဓံ၊ ငါ့ကို၊ ဒဏ္ဍောနု၊ ဆောက်ပုတ်ဖြင့်၊ ပဟာသိ၊ ပစ်၏၊ ဒုမ္ပေဓ၊ ပညာမဲ့သောရသေ့ တော၊ သင်အား၊ ဇောဟိ၊ ဆံကျပ်တို့ဖြင့်၊ ကိံ၊ အတယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ တေ သင့်အား၊ အဇိနုသာဓိယာ၊ သစ်နက်ရေဖြင့်၊ ကိံ၊ အတယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ တေ၊ သင်၏၊ အတ္တန္တရံ၊ အတွင်း၌၊ ဂဟနံ၊ ကိလေသာဟူသောတောအုပ်ရှိ ၏၊ ဗဟိရံ၊ အပသည်ကား၊ ပရိမဇ္ဇာတိ၊ ပြေပြစ်၏၊ ဂေါ၊ ဝေ၊ ဖွတ်၊ ဇေ၊ ထိ၊ ထာ လော၊ နိဝတ္တထု၊ ပြန်ခဲ့ဦးလော၊ သာထိနံ၊ သလေးတို့၏၊ ဩဒနံ၊ ထမင်းကို၊ သုပ္ပ၊ စားထည့်လော့၊ မေ၊ ငါ့အား၊ တေလဉ္စ၊ ဆီသည်လည်းကောင်း၊ တော ထဉ္စ၊ ဆားသည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ မယံ၊ ငါ့အား၊ ပဟုထံ၊ များစွာ သော၊ ဝိပ္ပတိရှိနိုးခိုဇိယာခြင်းကြက်သွန်ပြုတ်ပိတ်ခြင်းအားဖြင့်စစ်သောတ ဗျာသည်လည်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဒုဠတပဿ၊ ရသေ့ပျက်၊ သေသော၊ အဟံ၊ ဤငါသည်၊ သတပေါရိသံ၊ အသုတရာရှိသော၊ ဝဇ္ဇိကံ၊ တောင်ပို့သို့၊ တိယျော

လွန်စွာ၊ ပဝေက္ခာမိ၊ ဝင်အံ့၊ တွံ၊ သင်သည်။ တေထဉ္စ၊ ဆီကိုထည်းကောင်း၊
ယောဏဉ္စ၊ သားကိုထည်းကောင်း၊ ကိက္ကေသိ၊ ကြား၏။ မယံ၊ ငါ့အား၊ ပိပ္ပ
ထိ၊ ပိတ်ခြင်းအစရှိသောအစစ်အစာသည်။ အဟိတံ၊ မထောက်ပတ်။
ဂေါဓရာဇောတကံ၊ ဂေါဓရာဇောတ်သည်။ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ယော၊ အကြင်သူသည်။ ကာယေန၊ ကိုယ်ဖြင့်၊ နာဝဟာဓေ၊ သူ့ဥစ္စာကို
မခိုး၊ ဝါစာယ၊ နှုတ်ဖြင့်၊ မုသာ၊ မဟုတ်မမှန်သောစကားကို၊ နဘဏေ၊ မဆို၊
ယသော၊ စည်းစိမ်ကို၊ ထဒ္ဓါ၊ ရ၏။ နမဇ္ဇေယျ၊ မမှေ့မထျော့ရာ။ ယော၊ ထိုသူ
သည်။ ဝေ၊ စင်စစ်၊ ကက္ကာရုံ၊ ကက္ကာရုံမည်သောနတ်ပန်းကို၊ အရဟတိ၊
ထိုက်၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဓမ္မေန၊ တရားသဖြင့်၊ ဝိတ္တံ၊ ဥစ္စာကို၊ ဧသေ
ယျ၊ ရှာဖွေရာ၏။ နိကထျာ၊ စဉ်းလဲသဖြင့်၊ ဝံနံ၊ ဥစ္စာကို၊ နဟဓေ၊ မဆောင်ရာ၊
ဘောဂေ၊ စည်းစိမ်တို့ကို၊ ထဒ္ဓါ၊ ရ၏။ နပမဇ္ဇေ၊ မမှေ့မထျော့ရာ။ ယော၊ ထိုသူ
သည်။ ဝေ၊ စင်စစ်၊ ကက္ကာရုံ၊ ကက္ကာရုံမည်သောနတ်ပန်းကို၊ အရဟတိ၊
ထိုက်၏။ ယသော၊ အကြင်သူ၏၊ ဝိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ အဟာထိန္ဒ၊ နံနွင်းဆို
သောအရည်ကဲ့သို့သာလျှင် မြန်စွာပြေတတ်သည်မဟုတ်။ သဒ္ဓါဝ၊ ကံ၏အ
ကျိုးကိုယုံကြည် ခြင်းသည်ထည်း၊ အပိရာဂိနိ၊ အနည်းငယ်ဖြစ်လျှင်ပြေ
သည်မဟုတ်။ သာရုံ၊ သာယာအပ်သောဘောဇဉ်ကို၊ ဧကော၊ ထယောက်
တည်း၊ နသုဉ္စေယျ၊ မစားရာ၊ သော၊ ထိုသူသည်။ ဝေ၊ စင်စစ်၊ ကက္ကာရုံ၊ က
က္ကာရုံမည်သော နတ်ပန်းကို၊ အရဟတိ၊ ထိုက်၏။ ယော၊ အကြင်သူ
သည်။ သဗ္ဗုခါဝါ၊ မျက်မှောက်၌ထည်းကောင်း၊ ပရဗ္ဗုခါဝါ၊ မျက်ကွယ်၌
ထည်းကောင်း၊ သန္တေ၊ သူတော်ကောင်းတို့ကို၊ နပရိဘာသတိ၊ မဆဲရေး
ထံထာဝါဒိ၊ အကြင်အခြင်းအရာဖြင့်ဆို၏။ ထထာကာရီ၊ ထိုအခြင်းအရာ
ဖြင့်ပြုထေ့ရှိ၏။ ယော၊ ထိုသူသည်။ ဝေ၊ စင်စစ်၊ ကက္ကာရုံ၊ ကက္ကာရုံမည်သော
နတ်ပန်းကို၊ အရဟတိ၊ ထိုက်၏။ ကက္ကာရုဇာတကံ၊ ကက္ကာရု ဇာတ်
သည်။ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ယတ္ထ၊ အကြင်ဂဠုန်ပြည်၌၊ မေ၊ ငါ၏၊ ပိယော၊ မယားသည်။ ဝသတိ၊ နေ
၏။ တတော၊ ထိုဂဠုန်ပြည်၌၊ အယံဂန္ဓော၊ ဤနတ်နံ့သာလိမ်းကျံသောကာ
ကဝတီမိလုယား၏ ကိုယ်နံ့သည်။ ဝါတိဝ၊ လျှင်သည် သာလျှင်တည်း။
ယတ္ထ၊ အကြင်ကာကဝတီမိလုယား၌၊ မေ၊ ငါ၏၊ မနေ့၊ စိတ်သည်။ နိရတော၊
မွေ့ထေ့၏။ သာကာကဝတီ၊ ထိုကာကဝတီမိလုယားသည်။ ဣတော၊ ဤဗာ
ရာဏသီပြည်၌၊ ဧရေ၊ ဝေးသောဂဠုန်ပြည်၌၊ ဝသတိ၊ နေ၏။ တွံ၊ သင်
သည်။ သရန္တံ၊ သရန္တရာရေကို၊ ကထံအတရိ၊ အထယ်သို့ကူးသနည်း၊ ဧကေဂု

ပါဠိတော်-စတုတ္ထနိပါတ်ပါဠိတော်နိဿယ

ကံ၊ သီတာချနစ်တန်ကို၊ ကထံအတရိ၊ အတယ်သို့ကူးသနည်း၊ သတ္တသရဒ္ဓါ
 နိ၊ သီတာသမုဒ္ဓရာချနစ်တန်တို့ကို၊ ကထံအတိတ္တမိတွာ၊ အတယ်သို့လွန်၍၊
 သိဗ္ဗထိ၊ လက်ပံပင်ကို၊ ကထံအာရူဟိ၊ အတယ်သို့တက်သနည်း၊ ။
 အဟံ၊ ငါသည်၊ တယာ၊ သင်ဖြင့်၊ သရဒ္ဓိ၊ သမုဒ္ဓရာကို၊ အတရိ၊ ကူးပြီ၊ တ
 ယာ၊ သင်ဖြင့်၊ ကေဂုကံ၊ သီတာသရဒ္ဓရာချနစ်တန်ကို၊ အတရိ၊ ကူးပြီ၊ တ
 ယာ၊ သင်ဖြင့်၊ သတ္တသရဒ္ဓါနိ၊ သီတာသရဒ္ဓရာချနစ်တန်တို့ကို၊ အတိတ္တ
 မိတွာ၊ လွန်၍၊ တယာ၊ သင်ဖြင့်၊ သိဗ္ဗထိ၊ လက်ပံပင်ကို၊ အာရူဟိ၊ တက်
 ပြီ၊ ။ ယတ္ထယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ဇာယာယ၊ မယာ
 သည်၊ ဇာရုံ၊ ထင်ဖြစ်သောစောင်းသွားကို၊ အာဝဟာမိစ၊ ဝဋ္ဋနံပြည်သို့
 ထည်းယူ၏၊ ဝဟာမိစ၊ လူပြည်သို့ထည်းပို့ဆောင်၏၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊
 မဟာကာယံ၊ ကြီးသော ကိုယ်ရှိသော၊ ဓံ၊ ငါ့ကို၊ ဓိရတ္ထု၊ ကဲ့ရဲ့၏၊ အစေတနံ၊
 ပေါသည်၏ အဖြစ်လေးသည်၏အဖြစ်ကိုမသိသော၊ ဓံ၊ ငါ့ကို၊ ဓိရတ္ထု၊ ကဲ့
 ရဲ့၏၊ ။ ကာကဝတိဇာတကံ၊ ကာကဝတိဇာတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်း
 သို့ရောက်ပြီ၊ ။

ဘောတိ၊ ပုဏ္ဏားမသည်၊ ဗဟုနံ၊ များတုန်သောသူသေတို့၏၊ အန္တရေ၊
 အတွင်း၌၊ ဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏၊ တေတိ၊ ထိုသူသေတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ၊ တကွ၊ ဝတ္ထမာနာ၊
 ဖြစ်သောပုဏ္ဏားမသည်၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ကိံ၊ အတယ်သို့စော်သည်၊ ဘဝိဿ
 သိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့နည်း၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ဝိယံ၊ မယားဖြစ်သော၊ ဇေတံသဒ္ဓိလ္လ
 ဟာသိနိံ၊ ထိုသဒ္ဓိလ္လဟာသိနိကို၊ နုသောစာမိ၊ မပိုးရိမ်း၊ ။ ယံယံ၊ အကြင်အ
 ကြင်သေတိုင်းသေတိုင်းသောသူသည်၊ တဿ၊ ထိုပိုးရိမ်းသောသူအား၊ နဝိ
 ဇ္ဇတိ၊ မရှိ၊ တံတံ၊ ထိုထိုသေတိုင်းသေတိုင်းသောသူကို၊ စေအနုသောစေ
 ယျံ၊ အကယ်၍ပိုးရိမ်းငြားအံ့၊ ဇေံသတိ၊ ဤသို့ပိုးရိမ်းသည်ရှိသော်၊ သဒါ၊ အခါ
 ခပ်သိမ်း၊ မဂ္ဂ၊ ဝသံ၊ သေမင်းနိုင်ငံသို့၊ ပတံ၊ လိုက်ရသော၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်
 ကို၊ အနုသောစေယျ၊ ပိုးရိမ်းရာ၏၊ ။ ဟေ၊ အိုလူများတို့၊ တိဋ္ဌဇေဝ၊ ရပ်သော
 သတ္တဝါသို့သာ၊ အာယုသင်္ခါရော၊ အာယုသင်္ခါရသည်၊ န၊ လိုက်သည်
 မဟုတ်သေး၊ အာသိနံဇေဝ၊ ထိုင်သောသတ္တဝါသို့သာလျှင်၊ အာယုသင်္ခါရော၊
 အာယုသင်္ခါရသည်၊ န၊ လိုက်သည်မဟုတ်သေး၊ သယာနံဇေဝ၊ ထောင်းသော
 သတ္တဝါသို့သာလျှင်၊ အာယုသင်္ခါရော၊ အာယုသင်္ခါရသည်၊ န၊ လိုက်နာ
 သည်မဟုတ်သေး၊ ပတ္တဂုံ၊ တဝါးဖြင့်တွင်း၍သွားသောသတ္တဝါသို့သာလျှင်၊
 အာယုသင်္ခါရော၊ အာယုသင်္ခါရသည်၊ န၊ လိုက်သည်မဟုတ်သေး၊ ဟာဝ၊
 အကြင်မျှလောက်၊ ဗျာတိ၊ မျက်စိသွင့်၏၊ နိမိသတိ၊ မျက်စိကိုမှိတ်၏၊ တ

ကြာပီ၊ ဆိုမျက်စိဘွင့်စဉ်မျက်စိမှိတ်စဉ်၊ ဝယော၊ သုံးပါးသော အရွယ်
 သည်၊ ရသတိ၊ ဆုတ်ယုတ်၏။ ထတ္ထ၊ ဆိုအရွယ်၌၊ အတ္တနိ၊ အတ္တဘော
 သည်၊ ဝတ၊ စင်စစ်၊ ဗန္ဓု၊ စပ်သည်ရှိသော်၊ ဝိနာဘာဝေ၊ ကေတုကွင်းခြင်းသ
 ဘောသည်၊ အသံသယေ၊ ယုံမှားမရှိဖြစ်ထတ်သော်၊ ယံဘူတံ၊ အကြင်
 သတ္တဝါသည်၊ သေသံ၊ မသေပျောက်ဘဲကြွင်းကျန်၏တံ၊ ထိုမသေပျောက်
 ဘဲကြွင်းကျန်သော သတ္တဝါကို၊ ဒယိတဗ္ဗံ၊ သနားချစ်ခင်အပ်၏မတံ၊ သေ
 သော၊ တံ၊ ထိုသတ္တဝါကို၊ နာနုသောစေယျံ၊ အတန်တလဲလဲမပိုးရိပ်အပ်၊ ၊
 နာနုသောစိယဇာတကံ၊ နာနုသောစိယ ဇာတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့
 ရောက်ပြီ။ ၊

ဘာတိက။ အစ်ကိုရာဇ၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ အဿ၊ ထိုနေဥယမင်း၏၊
 သန္တိက၊ အထံမှ၊ ယံအနုပါနံ၊ အကြင်ထမင်းအပျော်ကို၊ ပုရေ၊ ရှေး၌၊
 လဘာမ၊ ရကုန်၏၊ တံအနုပါနံ၊ ထိုထမင်းအပျော်သည်၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအ
 ခါ၌၊ သာခမိဂမေဝ၊ မျောက်သို့လျှင်၊ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏၊ ရာဇ၊ အစ်ကိုရာဇ၊
 မယံ၊ ငါတို့သည်၊ နေဥယယ၊ နေဥယမင်းသည်၊ အသက္ကတာစ၊ ပူဇော်
 အပ်ကုန်သည်လည်း၊ အမှ၊ ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ ဝနမေဝ၊ တော
 သို့လျှင်၊ ဂစ္ဆမ၊ သွားကြကုန်အံ့၊ ပေါဋ္ဌပါဒ၊ ညီထွေးပေါဋ္ဌပါဒ၊ မနုဇေ
 သု၊ လူတို့၌၊ ထာဘောစ၊ လာဘ်ရခြင်းလည်းကောင်း၊ အထာဘောစ၊ လာဘ်
 မရခြင်း လည်းကောင်း၊ ယသောစ၊ စည်းစိမ်အခြံအရံ များခြင်းသည်
 လည်းကောင်း၊ အယသောစ၊ စည်းစိမ်အခြံအရံမရှိခြင်း လည်းကောင်း၊
 နိန္ဒာစ၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်းလည်းကောင်း၊ ပသံသာစ၊ မြီးမွမ်းခြင်း လည်းကောင်း၊
 သုခဉ္စ၊ ချမ်းသာခြင်းလည်းကောင်း၊ ဒုက္ခဉ္စ၊ ဆင်းရဲခြင်းလည်းကောင်း၊ ဇ
 တေဓမ္မာ၊ ဤလောကဓံ တရားရှစ်ပါးတို့သည်၊ အနိစ္စာ၊ အမြဲမရှိကုန်၊ မာ
 သောစိ၊ မပိုးရိပ်လင့်၊ ကိံသောစထိ၊ အထယ် ကြောင့်ပိုးရိပ်သနည်း။ ၊
 ရာဇ၊ အစ်ကိုရာဇ၊ တုဝံ၊ သင်သည်၊ အဒ္ဓါ၊ စင်စစ်၊ ပဏ္ဍိတကော၊ ပညာရှိ
 သည်၊ အထိ၊ ဖြစ်၏၊ အတ္တနိ၊ မိမိ၌၊ အနာဂတောနိ၊ မရောက်လာကုန်သောအ
 ကျိုးတို့ကို၊ ဇာနာထိ၊ ထိ၏၊ ကထံနု၊ အဘယ်အကြောင်းဖြင့်၊ ဇမ္ဗံ၊ ယုတ်မာ
 သော၊ သာခါမိဝံ၊ မျောက်ကို၊ ရာဇကုလတော၊ မင်းအိမ်မှ သာလျှင်၊ နိဗ္ဗိတိ
 တံ၊ နှင်ထုတ်အပ်သည်ကို၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဒက္ခသာမ၊ မြင်ရကုန်အံ့
 နည်း။ ပေါဋ္ဌပါဒ၊ ပေါဋ္ဌပါဒ၊ ကာဇ္ဇေဟု၊ ကာဇ္ဇေဟုမျောက်သည်၊ ကဏ္ဍံ၊
 နားကို၊ စာထေတိ၊ ထွပ်ထွက်၏၊ ထကုဒို၊ မျက်မှောင်ကြုတ်ခြင်းကို၊ ကရော
 တိ၊ ပြု၏၊ ရဟိုရဟို၊ ဟုတ်ချည်း၊ ဟုတ်ချည်း၊ ကုမာရေ၊ မင်းသားငယ်တို့ကို။

ပါဠိတော်-စတုတ္ထနိပါတ်ပါဠိတော်နိဿယ

ဘာယာပထေ၊ ကြောက်လန့်စေ၏၊ ယေန၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်၊ အနုပါနာ၊ ထမင်းအပျော်မှ၊ အာရကာ၊ ဝေးစွာ၊ ဌဿတိ၊ တည်လတ္တံ့၊ ဇေတိ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ သယံ၊ မိမိသည်၊ ကာဟတိ၊ ပြုလတ္တံ့၊ ကာဠဗဟုဇာတကံ၊ ကာဠဗဟုဇာတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ ။

သီလံဝေ၊ သီလသည်သာလျှင်၊ ကထျာတံကိရ၊ ကောင်းသတတ်၊ ဇောကော၊ ဇောကန္တ၊ သီလံဝေ၊ သီလသည်သာလျှင်၊ အနုတ္တရံကိရ၊ အတုမရှိမြတ်သတတ်၊ ပဿ၊ ရှုပါလော၊ ဆောရပိသော၊ ပြင်းသောအဆိပ်ရှိသော၊ နာဂေါ၊ မြွေကို၊ သီလဝါတိ၊ သီလရှိသောမြွေဟူ၍၊ နဟညတိ၊ မညှဉ်းဆဲးအပ်၊ ယာဝဇေဝ၊ အကြင်မျှထောက်သောကာလပတ်လုံးသာလျှင်၊ အဿ၊ ထိုစွန်အား၊ ကိပ္ပိ၊ အနည်းငယ်သော နှုတ်သီးဖြင့်ချီအပ်သော သားတစ် ခုသည်၊ အဟု၊ ရှိသည်ဖြစ်၏၊ တာဝဇေဝ၊ ထိုမျှထောက်သောကာလပတ်လုံးသာလျှင်၊ နံ၊ ထိုစွန်ကို၊ ဇောကော၊ ဇောကန္တ၊ ကုလယာ၊ စွန်အပေါင်းတို့သည်၊ သံဂမ္မ၊ ကပ်ကုန်၍၊ အခါဒံသုံ၊ ထိုးဆိတ်ကုန်၏၊ အကိဉ္ဇနံ၊ သားတစ်မရှိသောစွန်ကို၊ ကုလယာ၊ စွန်အပေါင်းတို့သည်၊ နဟိံသန္တိ၊ မညှဉ်းဆဲးကုန်၊ နိရာဿ၊ အာသာပြတ်ကင်းမှု၊ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ သုပတိ၊ အိပ်ရ၏၊ အာသာပထဝတိ၊ အာသာ၏ အကျိုးကိုရခြင်းသည်၊ သုခါ၊ ချမ်းသာ၏၊ ပိဂံထာ၊ ပိဂံလာမည်သောကျွန်မသည်၊ အာသံ၊ တောင်းတခြင်းအာသာကို၊ နိရာသံ၊ အာသာပြတ်ခြင်းကို၊ ကထျာ၊ ပြု၍၊ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ၊ သုပတိ၊ အိပ်ရ၏၊ အတ္ထိံ၊ ထောကေစ၊ ဤပစ္စုပ္ပန်ထောကန္တလည်းကောင်း၊ ပရိပ၊ တမလွန်ထောကန္တလည်းကောင်း၊ သမာဓိပရော၊ သမာဓိထက်မြတ်သောသုတရားသည်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိ၊ သမာဓိတော၊ ကောင်းသော တည်ကြည်သောသူသည်၊ ပရံအပိ၊ သူတပါးကိုလည်း၊ နပိတိံသတိ၊ မညှဉ်းဆဲး၊ အတ္တာနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ နပိတိံသတိ၊ မညှဉ်းဆဲး၊ သီလဝိဝံသနုဇာတကံ၊ သီလဝိဝံသနုဇာတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ၊ တတိယော၊ သုံးခုမြောက်သော၊ ကုဒိဒုသကဝဂ္ဂေါ၊ ကုဒိဒုသကဝဂ်တည်း၊ တဿ၊ ထိုကုဒိဒုသကဝဂ်၏၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါနံသည်ကား၊ သမနုဿသဒုဗ္ဗာယာစနကော၊ သီဂံ၊ လသကုဏဇာတ်ဒုဗ္ဗာယာဇာတ်ဗြဟ္မဒတ္တဇာတ်သည်လည်းကောင်း၊ အထ၊ ထိုမှတပါး၊ မေဗ္ဗဝဂ္ဂတ္ထမဂေါ၊ ဝေဝရော၊ စန္ဒသာဓုက ဇာတ်ဂေါ၊ ဓရာဇဇာတ်သည်လည်းကောင်း၊ အထ၊ ထိုမှတပါး၊ ကာယသကေဂုကဘောတိဝရော၊ ကက္ကာရူဇာတ် ကာကဝတိဇာတ်၊ အနုသောပိယဇာတ်သည်လည်း

ကောင်း၊အထ၊ထိုမှတပါး၊ရာသုဘိထဝသေန၊ကာဇ္ဇမဟုဇာတ်သိထဝိဓံ သဇာတ်နှင့်၊သဟ၊တက္ခ၊ဒသ၊ဆယ်ဇာတ်တို့တည်း။ ။

၄- ကောကာလိကဝဂ်၊

မဟာရာဇ၊မြက်သောမင်းကြီး၊ယော၊အကြင်သူသည်၊ဝေ၊စင်စစ်၊ကာလေ၊ ကာလသည်၊အသမ္ပတ္တေ၊မရောက်မီ၊ အတိဝေထံ၊အပိုင်း၊အခြားကို လွန်၍လည်း၊ ပဘာသတိ၊ ဆို၏၊ ကောကီလာယ၊ဥဩမ၏၊ အတြဇော၊ သားသည်၊နိဟတော၊ သေ၍၊ သေတိဣ၊အိမ်ရသကဲ့သို့၊ဇေတထာ၊ထို အတူသော၊ထိုသူသည်၊နိဟတော၊သေ၍၊ သေတိ၊အိမ်ရ၏၊ ။ဒုပ္ပာသိ တာ၊မကောင်းသဖြင့်ဆိုအပ်သော၊ဝါစာ၊စကားသည်၊နိကဇော၊ခဏခြင်း၊ ပါတေတိယထာ၊သတ်သကဲ့သို့၊ ဇေတထာ၊ထို အတူ၊သုနိယိတံ၊ကောင်း စွားသွေးအပ်သော၊ သတ္ထံ၊ခားသည်၊ နုပါတေတိ၊ မသတ်တတ်၊ ဒုပ္ပာသိ တာ၊မကောင်းသဖြင့်ဆိုအပ်သော၊ဝါစာ၊ စကားသည်၊နိကဇော၊ခဏခြင်း၊ ပါတေတိဣ၊ သတ်သကဲ့သို့၊ဇေတထာ၊ ထိုအတူ၊ ဟလာဟလံ၊ ထတ် တလော သေစေတတ်သော၊ ဝိသံ၊အဆိပ်သည်၊ နုပါတေတိ၊ မသတ် တတ်၊ ။တသ္မာ၊ထို ကြောင့်၊ပဏ္ဍိတော၊ပညာရှိသည်၊ကာလေဝါ၊ကာလန္တိလည်းကောင်း၊ အကာလေဝါ၊ ကာလမဟုတ်သည်န္တိ လည်းကောင်း၊ ဝါစ၊စကားကို၊ရက္ခေယျ၊စောင့်ရာ၏၊ အပိ၊စင်စစ်၊အတ္တသမာဓိဝါ၊မိမိနှင့် တူသောသန္တိလည်း၊ အတိဝေထံ၊အပိုင်း၊အခြားကိုလွန်၍၊ နဘာသေယျ၊ မဆိုရာ၊ ။သုပဇ္ဇော၊ဂုဇ္ဇုန်မင်းသည်၊ဥရဝံ၊နဂါးကို၊အာဒေတိဣ၊ဘမ်း ယူသကဲ့သို့၊ဇေတထာ၊ထိုအတူ၊ မတိပုဗ္ဗော၊ပညာရှေ့သွားရှိသော၊ယော စဝိစက္ခဏော၊ အကြင်ပညာရှိသည်ကား၊ကာလေ၊လျှောက်ပတ်သောကာလန္တိ၊မိတံ၊နှိုင်းယှဉ်အပ်သောစကားကို၊ဘာသေ၊ဆို၏၊သောဝိစက္ခဏော၊ ထိုပညာရှိသည်၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်ထိမ်းကုန်သော၊ အမိတ္တေ၊ ရန်သူတို့ကို၊အာ ဒေတိ၊ ဘမ်းယူနိုင်၏၊ ။ကာလိကဇာတကံ၊ကာလိကဇာတ်သည်၊ နိဗ္ဗိ တံ၊ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ရာဇ၊မြက်သောမင်းကြီး၊ ကော၊တယောက်သောသူသည်၊ အပိ၊စင် စစ်၊ဟတ္တာ၊ မိမိကိုယ်ကိုမိမိပုတ်ခတ်၍၊ဟတော၊ သူတပါးပုတ်ခတ်၏ဟု၊ ဗြုဟိ၊ဆို၏၊ ဇေတွာ၊မိမိသည် သူတပါးကိုအောင်၍၊ ဇိနောတိ၊ သူတပါး သည်ငါ့ကိုအောင်၏ဟု၊ ဘာသတိ၊ဆို၏၊ ဝုပ္ပဝက္ခာယိနော၊ ရှေးဦးစွာဆို သောသူ၏၊ စဝံ၊စကားကို၊ အဒညတ္ထ၊ စင်စစ်သဖြင့်၊ နုသန္ဓဟေ၊မယုံ

ကြည်ရာ၊ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ ပဏ္ဍိတဇာတိယော၊ ပညာရှိသောအမျိုး
 သည်၊ ဣတရသ္မာပိ၊ တယောကံသောသူ၏လည်း၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ သုတေ
 ယျ၊ နားထောင်ရာ၏၊ ဥဘိန္ဒူ၊ နှစ်ပါးသောသူတို့၏၊ ဝစနံ၊ စကားကို၊ သုတ္တာ၊
 နားထောင်၍၊ ယထာ၊ အကြင် အခြင်းအရာဖြင့်၊ ဓမ္မော၊ တရားသည်၊ မြို့
 တော၊ တည်၏၊ တထာ၊ ထိုအခြင်း၌ရာဖြင့်၊ ကရော၊ ပြုရာ၏၊ အလသော၊
 ပျင်းသော၊ ကာမဘောဂိ၊ ကာမစည်းစိမ်ကိုခံစားသော၊ ဂိဟိ၊ လူသည်၊ နုသာ
 ရ၊ မကောင်း၊ အသညတော၊ မစောင့်ရှောက်သော၊ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းသည်၊
 နုသာရ၊ မကောင်း၊ အနိသမ္မကာရိ၊ မဆင်ခြင်မှု၍ပြုထေ့ရှိသော၊ ရာဇာ၊ မင်း
 သည်၊ နုသာရ၊ မကောင်း၊ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်၊ ယောကောဓနော၊ အ
 ကြင်အမျက်ထွက်ခြင်းကို ပြုတတ်၏၊ တံ၊ ထိုအမျက်ထွက်ခြင်း သည်၊ နု
 သာရ၊ မကောင်း၊ ခတ္တိယော၊ မင်းသည်၊ နိသမ္မ၊ ဆင်ခြင်၍၊ ကယိရာ၊ ပြု
 ရာ၏၊ ဒိသမ္ပတိ၊ မင်းသည်၊ အနိသမ္မ၊ မဆင်ခြင်မှု၍၊ နကယိရာ၊ မပြုရာ၊ ရာဇာ၊
 မင်းမြတ်၊ နိသမ္မကာရိနော၊ ဆင်ခြင်၍ပြုထေ့ရှိသောမင်းအား၊ ယသောစ၊
 စည်းစိမ်အခြံအရံ သည်လည်း ကောင်း၊ ကိတ္တိစ၊ အကျော် အစောသည်
 လည်းကောင်း၊ ဝဗ္ဗတိ၊ ပွား၏၊ ခုထထမ္ဘိဇာတကံ၊ ခုထထမ္ဘိဇာတ်သည်၊
 နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ရထေသက၊ တိုင်းသူတို့၏အကြီးအမြတ်ဖြစ်သောအရှင်မင်းကြီး၊ ဝနမ
 ဣတေတေ၏အလယ်၌၊ ဝဂ္ဂဗန္ဓုဿ၊ သန်ထူးကဲ့သို့ထသော၊ သန္ဓဒဿ၊ ချစ်
 ဟန်သာသို့ထသော၊ တိရိရိနော၊ သစ်ခွံအဝတ်ဝတ်ထသော၊ ယဿတေ၊ အ
 ကြင်သင်မင်းကြီး၏တဖေဝ၊ ထိုခရီးလာသောအခါ၌သာယျင်၊ တွံ၊ သင်မင်း
 ကြီးသည်၊ မေ၊ အက္ခန္ဓိအား၊ နအခါထိ၊ မပေး၊ အသတ္တဒုမသာခါယ၊ ညောင်
 ဗုဒ္ဓဟေခက်မှ၊ ပက္ကဓေါခ၊ ဖွတ်ကင်သည်၊ ပထာယထ၊ ပြေး၏ဟူ၍၊ ဝဒေ
 သိ၊ ဆို၏၊ ဧဝံ၊ ၎င်းသို့သောအဖြစ်ကို၊ တယာ၊ သင်မင်းကြီးသည်၊ ဝိဒိတော၊ ထိ
 အပ်၏၊ ဒေဝီ၊ မိဖုယား၊ နမန္တဿ၊ မိမိသို့ညွတ်သောသူအား၊ နမေ၊ ညွတ်ရာ
 ၏၊ တဇန္တံ၊ မိမိသို့ဆည်းကပ်သောသူသို့၊ ဘဇေ၊ ဆည်းကပ်ရာ၏၊ ကိစ္စာနံ၊
 မိမိကိစ္စကိုကို၊ ကြိဗ္ဗဿ၊ ပြုသောသူ၏၊ ကိစ္စံ၊ ကိစ္စကို၊ ကရေယျ၊ ပြုရာ၏၊ အ
 နုတ္ထကာမဿ၊ မိမိအကျိုးစီးပွားကိုအလိုမရှိသောသူ၏၊ အတ္ထံ၊ အကျိုးစီး
 ပွားကို၊ နကရေယျ၊ မပြုရာ၊ အသံဘဇန္တံ၊ မိမိသို့ မဆည်းကပ်သော သူသို့
 လည်း၊ နသံဘဇေယျ၊ မဆည်းကပ်ရာ၊ ဝဇန္တံ၊ မိမိကိုစွန့်သောသူကို၊ ဝဇေ၊
 စွန့်ရာ၏၊ ဝနထံ၊ ချစ်ခြင်းကို၊ နုကရိယာ၊ မပြုရာ၊ အပေတပိတ္တေန၊ တပ်စွမ်း
 ခြင်းကင်းသောစိတ်ဖြင့်၊ နသံထဇေယျ၊ မဆည်းကပ်ရာ၊ ဒိဇော၊ ငှက်သည်။

ဒိတပသံ၊ ကုန်ပြီးသောအသီးရှိသော၊ နှစ်ဝ၊ သစ်ပင်ကိုသာလျှင်၊ ဥတ္တာ၊ ထိ
 ချ်၊ အညံ၊ တပါးသောသစ်ပင်ကို၊ သမေက္ခေယျ၊ ကြည့်ရာ၏၊ ဟိသမ္ပံ၊ မှန်၏၊
 ယောကော၊ လူတို့၏နေရာသည်၊ မဟာ၊ ကျယ်၏၊ ၊ ဒေဝိ၊ မိဖုယား၊ ကတ
 ညတံ၊ ကျေးဇူးကို ထိသည်၏ အဖြစ်ကို၊ အပေက္ခမာနော၊ ရှုသော၊ ခတ္တိ
 ယော၊ မင်းဖြစ်သော၊ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်၊ တော၊ သင်အား၊ ယထာနူတာ
 ဝံ၊ အစွမ်းသတ္တိအားလျော်စွာ၊ ကရိဿာမိ၊ ပြုအံ့၊ ယဿ၊ အကြင်စည်းစိမ်
 ကို၊ တုဝံ၊ သင်သည်၊ ဣစ္ဆတိ၊ အလိုရှိ၏၊ တဿ၊ ထိုစည်းစိမ်ကို၊ ဒဒါမိ၊ ငါ
 ပေး၏၊ တော၊ သင်အား၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ဣဿရိယဉ္စ၊ အစိုးရသည်၏အ
 ဖြစ်ကိုသည်၊ ဒဒါမိ၊ ငါပေး၏၊ ၊ ပက္ကဂေါဇောတကံ၊ ပက္ကဂေါဇောတ
 သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

မဟာပုည၊ တုန်းကြီးသောဒါယကာ၊ တရမာနာနံ၊ မြစ်ကိုကူးကုန်
 သော၊ ဂဝံ၊ နွားတို့တွင်၊ ပုဂံဝေါ၊ ရှေ့ဆောင်နွားလားသည်၊ ဇိဋံ၊ ကောက်
 စွာ၊ စေဝ၊ ခွတ်၊ အကယ်၍သွားအံ့၊ နေတ္ထေ၊ ရှေ့ဆောင်နွားလားသည်၊ ဇိဋံ၊
 ကောက်စွာ၊ ဂတေ၊ သွားသည်၊ သတိ၊ ရှိသော်၊ သဗ္ဗံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊
 တာ၊ ထိုနွားမတို့သည်၊ ဇိဋံ၊ ကောက်စွာ၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွားကုန်၏၊ ၊ ဝေမေဝ၊
 ဤအတူသာလျှင်၊ မနုဿေသု၊ လူတို့တွင်၊ ယော၊ အကြင်မင်းသည်၊ သေဋ္ဌ
 သဗ္ဗတော၊ အမြတ်ဟူ၍ သမုတ်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုမင်း
 သည်၊ အဓမ္မံ၊ တရားမဟုတ်သည်ကို၊ စေစရတိ၊ အကယ်၍ကုန်အံ့၊ ဣတ
 ရာ၊ ဤမှတပါးသော၊ ပဇာ၊ သတ္တဝါသည်၊ ပဂေဝ၊ အဘယ်ဆိုဘွယ်ရာဖြစ်အံ့
 နည်း၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ အဓိဋ္ဌိကော၊ တရားမစောင့်သည်၊ စေဟောတိ၊ အ
 ကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ရဋ္ဌံ၊ တိုင်းသည်၊ နုခံ၊ ဆင်းရဲစွာ၊ သေတိ၊
 အိပ်ရ၏၊ ၊ တရမာနာနံ၊ မြစ်ကိုကူးကုန်သော၊ ဂဝံ၊ နွားတို့တွင်၊ ပုဂံဝေါ၊
 ရှေ့ဆောင်နွားလားသည်၊ ဥဇု၊ ဖြောင့်စွာ၊ စေဂ၊ ခွတ်၊ အကယ်၍သွားအံ့၊
 နေတ္ထေ၊ ရှေ့ဆောင်နွားလားသည်၊ ဥဇု၊ ဖြောင့်စွာ၊ ဂတေ၊ သွားသည်၊ သတိ၊
 ရှိသော်၊ သဗ္ဗံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဂါဝိ၊ နွားမတို့သည်၊ ဥဇု၊ ဖြောင့်စွာ၊ ယ
 န္တိ၊ သွားကုန်၏၊ ၊ ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာလျှင်၊ မနုဿေသု၊ လူတို့တွင်၊
 ယော၊ အကြင်မင်းသည်၊ သေဋ္ဌသဗ္ဗတော၊ အမြတ်ဟူ၍ သမုတ်အပ်သည်၊
 ဟောတိ၊ ဖြစ်၏၊ သော၊ ထိုမင်းသည်၊ ဓမ္မံ၊ တရားဟုတ်သည်ကို၊ စေစရတိ၊
 အကယ်၍ကုန်အံ့၊ ဣတရာ၊ ဤမှတပါးသော၊ ပဇာ၊ သတ္တဝါသည်၊ ပဂေဝ၊
 အဘယ်ဆိုဘွယ်ရှိအံ့နည်း၊ ရာဇာ၊ မင်းသည်၊ ဓိဋ္ဌိကော၊ တရားစောင့်သည်၊
 စေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော၊ ရဋ္ဌံ၊ တိုင်းသည်၊ သုခံ၊

ပါဠိတော်-စတုတ္ထနိပါတ်ပါဠိတော်နိဿယ

ချမ်းသာစွာ၊ သေတိ၊ အိပ်ရ၏။ ရာဇဝါဒဇာတကံ၊ ရာဇဝါဒဇာတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဓမ္မက၊ မြေခွေး၊ သောကုဋ္ဌဇော၊ ထိုဆင်သည်၊ ဗြဟ္မာ၊ ကြီး၏၊ ပဝဓကာယော၊ မြင့်သောကိုယ်ရှိ၏။ ဒိဗ္ဗဒါဠော၊ ရှည်သော အစွယ်ထည်းရှိ၏။ ယတ္ထ၊ အကြင်ခြင်္သေ့မျိုး၌၊ ကုဋ္ဌရံ၊ ဆင်ကို၊ ဂဗ္ဘန္တိ၊ ဘမ်းကုန်၏။ တံ၊ သင်သည်၊ တတ္ထကုလေ၊ ထိုခြင်္သေ့မျိုး၌၊ နုဇာတော၊ မဖြစ်။ ကောတ္ထု၊ မြေခွေးသည်၊ ဂဇံ၊ ဆင်သို့၊ အာသန္ဓေ၊ ထိပါး၍၊ အနုတ္ထု၊ ညည်းညူလျက်၊ သုဗျံ၊ မြေ၌၊ သေတိ၊ အိပ်ရသကဲ့သို့၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ အသိဟော၊ ခြင်္သေ့မဟုတ်ဘဲလျက်၊ သိဟမာနေန၊ ခြင်္သေ့မာန်ဖြင့်၊ အတ္တနံ၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ဝိကုဗ္ဗတိ၊ တောက်ပြန်၍ပြု၏။ သော၊ ထိုသူသည်၊ ဝေရူပေ၊ ဤမြေခွေးကဲ့သို့သဘောရှိသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သသော၊ အယံဓမ္မကော၊ ထိုမြေခွေးသည်၊ ယသသိနေ၊ အစိုးရခြင်းရှိသော၊ ဥက္ကမပုဂ္ဂလဿ၊ မြတ်သောပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သော၊ သဗ္ဗတခန္ဓဿ၊ ကောင်းစွာထည်သော၊ ကြီးသောပခုံးရှိသော၊ မဟဗ္ဗလဿ၊ ခွန်အားကြီးသောခြင်္သေ့မင်း၏၊ ထာမဗလူပပတ္တိံ၊ အစွမ်းအားဖြင့်ဖြစ်ခြင်းကို၊ အသမေက္ခိယ၊ မဆင်ခြင်မှု၍၊ နာဂေန၊ ဆင်သည်၊ ဟတော၊ သတ်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ သေတိ၊ သေလျက်အိပ်ရ၏။ ဣဓဇောကော၊ ဤလောက၌၊ ပရိက္ခဝါ၊ ပညာရှိသော၊ ယော၊ အကြင်သူသည်ထည်း၊ ပမာယ၊ နှိုင်းယှဉ်၍၊ အတ္တနိ၊ မိမိ၌၊ ထာမဗလံ၊ ကိုယ်အားဥာဏ်အားကို၊ သံဝိဒိတွာ၊ သိ၍၊ ဇေယျန၊ မန္တရားဖြင့်လည်းကောင်း၊ မန္တေန၊ ပညာရှိတို့နှင့်တိုင်ပင်သဖြင့်လည်းကောင်း၊ သုဘာသိတေန၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်သောစကားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကမ္ပံ၊ အမှုကို၊ ကုရုတေ၊ ပြု၏။ သော၊ ထိုသူသည်၊ ဝိပုလံ၊ ကြီးစွာသောအကျိုးကို၊ ဇိနာတိ၊ အောင်၏။ ဓမ္မကဇာတကံ၊ ဓမ္မကဇာတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ တိတံတိဏန္တိ၊ မြက်သာယျင်တည်း၊ မြက်သာယျင်တည်းဟု၊ လပထိ၊ ဆို၏။ တေ၊ သင်မင်းကြီး၏၊ တိတံ၊ မြက်ကို၊ ကောနု၊ အဘယ်သူသည်သာယျင်၊ အာဟရိ၊ ဆောင်သနည်း၊ တေ၊ သင်မင်းကြီးအား၊ တိဏကိစ္စံ၊ မြက်ဖြင့်ပြုအပ်သော ကိစ္စသည်၊ အတ္ထိကိံနု၊ ရှိသလော၊ တိဏမေ၊ မြက်ကိုသာယျင်၊ ပဘာသတိ၊ ဆို၏။ ပဗ္ဗုတံ၊ ပညာရှိ၊ ဗြဟ္မစာရိ၊ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သော၊ ဗြဟ္မာ၊ မြင့်သော၊ ဗဟုဿုတော၊ များသောအကြားအမြင်ရှိသော၊ ဆက္ကော၊ ဆက္ကသည်၊ ဣဓ၊ ဤဗာရာဏသီပြည်သို့၊ အာဂမာ၊ လာ၏။ သော၊ ထိုဆက္ကသည်၊ ဝေ၊ စင်စစ်။

သဗ္ဗံ၊ အထုံးရုံသောဥဂ္ဂာကို၊ သမာဒါယ၊ ယု၍၊ တိဏံ၊ မြက်ကို၊ နိက္ခိပ္ပ၊ ထည့်၍၊ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ မဟာရာဇ၊ မြတ်သောမင်းကြီး၊ အပ္ပေန၊ အနည်းငယ်သောမြက်ဖြင့်၊ ဗဟံ၊ များစွာသောဥဂ္ဂာကို၊ ဣန္ဒြိယာ၊ အလိုရှိသောဆက္ကသည်၊ သကဿ၊ မိမိဥဂ္ဂာကို၊ သဗ္ဗံ၊ အထုံးရုံသော၊ အာဒါနဉ္စ၊ ယူခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ တိဏဿ၊ မြက်ကို၊ စာဋိသု၊ အိုးတို့၌၊ ပက္ခိပိတ္တာန၊ ထည့်၍၊ အာနာဒါနဉ္စ၊ မယူခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဧတံ၊ ထိုအမှုကို၊ ကတ္တဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုအမှုကို ပြုခြင်း၌၊ ဗရိဒေဝနာ၊ မြည်တမ်းခြင်းသည်၊ ကာ၊ အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ဗလ္လိတ၊ ပညာရှိ၊ သီလဝန္တော၊ သီလရှိကုန်သောသူတို့သည်၊ ဧဝရူပံ၊ ဤသို့ သဘောရှိသောအမှုကို၊ နုတ္တု၊ မပြုကုန်၊ ဗာလော၊ သူမိုက်သည်၊ သီလာနိ၊ မကောင်းသောအထွေအကျက်တို့ကို၊ ကြုပ္ပတိ၊ ပြု၏။ အနိစ္စသိလံ၊ မမြဲသောသီလရှိသော၊ ဒုဿိယျံ၊ သီလမရှိသောသူကို၊ ပလ္လိစ္စံ၊ ပညာရှိသောသူ၏အဖြစ်သည်။ ကိံကရိ၊ သတိ၊ အဘယ်သို့ပြုထွက်နည်း၊ ဗြဟ္မာဆက္ကဇာတကံ၊ ဗြဟ္မာဆက္ကဇာတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဗြဟ္မစာရိ၊ မြတ်သောအကျင့်ကိုကျင့်သော အရှင်ဘုရား၊ တေ၊ အရှင်ဘုရားအား၊ ဝိဇ္ဇိ၊ အင်းပျဉ်နေရာကို၊ နအဒါထိမ္မ၊ မပေးကုန်၊ ပါနံ၊ ရေကို၊ နအဒါထိမ္မ၊ မပေးကုန်၊ တောဇနံ၊ ဆွမ်းကို၊ နအဒါထိမ္မ၊ မပေးလှူကုန်၊ ဇူတံ၊ အစွယ်၊ ထိုအဖြစ်ကို၊ ပဿာမိ၊ မြင်၏။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဧတံ၊ ထိုအဖြစ်ကို၊ တံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ ခမဿ၊ သည်းခံတော်မူပါလော့၊ သေဗ္ဗိ၊ သေဋ္ဌေး၊ အဘိ၊ ငါ့သည်၊ နေဝါဘိသဇ္ဇာမိ၊ မပြုမစွန်းသည် သာထွင်တည်း၊ နစာပိကုပ္ပေ၊ အမျက်လည်းမထွက်သည် သာထွင်တည်း၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ကိပ္ပိ၊ တစုံတခုသော၊ အပ္ပိယံစာပိ၊ ရုန်းခြင်းသည်လည်း၊ နအဟ၊ မဖြစ်၊ အထောပိ၊ စင်စစ်သော်ကား၊ ကုလဿ၊ အမျိုး၏၊ ဧတာဒိသော၊ ဤသို့ သဘောရှိသော၊ ဓမ္မော၊ အထွေသည်။ ဘဝိ၊ သတိနဲ့န၊ ဖြစ်လေဟောင်တကားဟု၊ မေ၊ ငါ့အား၊ ကိပ္ပိ၊ တစုံတခုသော၊ မနောပိတက္ကော၊ မိတ်အကြံသည်၊ အာထိ၊ ဖြစ်၏။ ဗြဟ္မစာရိ၊ မြတ်သောအကျင့်ကိုကျင့်သောရှင်ရသေ့၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ အာသနံ၊ နေရာကိုလည်းကောင်း၊ ဥဒကံ၊ ခြေဆေးရေကိုလည်းကောင်း၊ မန္တံ၊ ခြေနယ်ဆီကိုလည်းကောင်း၊ ဧတံသဗ္ဗံ၊ ဤအထုံးရုံကို၊ နိပဒါမသေ၊ အလွန်လှူကုန်၏။ ဧသဧသော၊ ဤအထွေသည်၊ အသ္မာကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့၏၊ ကုထေ၊ အမျိုး၌၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ပိကုပိတံ၊ မဟော၊ အဘအထိုးတို့၏ဥဂ္ဂာဖြစ်သော၊ ဓမ္မော၊ အထွေလည်း၊ ဗြဟ္မစာ

ရိ၊ မြတ်သောအကျင့်ကိုကျင့်သောအရှင်ဘုရား၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ဥက္ကဋ္ဌံ၊ မြတ်သော၊ ဥပတကံ၊ ဝိယ၊ မိဘတို့ကဲ့သို့၊ သမဏဗြဟ္မဏံ၊ ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ သက္ကန္တံ၊ ရိုသေစွာ၊ ဥပတိဋ္ဌာမ၊ ထပ်ကျွေးပါကုန်၏။ သေသော၊ ဤအထေ့သည်၊ အသ္မာကံ၊ အကျွန်ုပ်တို့၏၊ ကုလေ၊ အမျိုး၌၊ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း၊ ပိတုပိတာမဟော၊ အဘအဘိုးတို့၏ဥစ္စာဖြစ်သော၊ ဓမ္မော၊ အထေ့တည်း၊ ဝိဠုဇာတကံ၊ ဝိဠုဇာတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဥဒ္ဓါရနံ၊ ကျွတ်တို့အား၊ ထုသံထုသော၊ ဖွဲ့သည်၊ အန္ဓကား၊ ရေပိ၊ အရိက်မှောင်ခွံလည်း၊ ဝိဒိသံ၊ ဝိဒိတော၊ ဖွဲ့၏အဖြစ်ဖြင့်ထင်ရှား၏။ တဏှုလံ၊ ပနတဏှု၊ လောစ၊ ဆန်သည်လည်း၊ ဝိဒိသံ၊ ဝိဒိတော၊ ဆန်၏အဖြစ်ဖြင့်ထင်ရှား၏။ ထုသံထုသံ၊ ဖွဲ့တိုင်း၊ ဖွဲ့တိုင်းကို၊ ပိဝဇ္ဇေတွာ၊ ကြပ်၍၊ တဏှုလံ၊ ပနဆန်ကိုသာလျှင်၊ ခါခါရေစားကုန်၏။ အရညတ္ထိံ၊ ဥယျာဉ်၌၊ ယာမန္တနာ၊ အကြင်တိုင်ပင်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဂါမေ၊ ရွာ၌၊ နိက္ကဏ္ဍိကာ၊ နားရင်း၌တိုင်ပင်ခြင်း ဟူသော၊ ယာမန္တနာစ၊ အကြင်တိုင်ပင်ခြင်း သည်လည်းကောင်း၊ ဣတိ၊ ဝိတိစ၊ ဤသို့ဤသို့ဟူ၍၊ ယဉ္ဇတေ၊ အကြင်ငါ့ကိုသတ်အံ့သော ဌါအခွင့်ကိုရှာခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ၊ ရှိ၏၊ ဇတံ၊ ပိသဗ္ဗံ၊ ထိုအထုံးစံကိုလည်း၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝိဒိတံ၊ သိအပ်၏။ ပိတာ၊ အဘဖြစ်သော၊ မက္ကဋော၊ မျောက်သည်၊ ဇာတဿ၊ ဖြစ်သော၊ ပုတ္တဿ၊ သားမျောက်ငယ်၏၊ ဖထံ၊ မျိုးစေ့ကို၊ ဓမ္မေန၊ သဘောအားဖြင့်၊ ဒဟရသေဝ၊ ငယ်သည်သာလျှင်၊ သန္တဿ၊ ဖြစ်စဉ်၊ ဒန္တယံ၊ သွားတို့ဖြင့်၊ အန္တိန္ဒ၊ ဖြတ်၍၊ ပုရိသတာဝံ၊ ယောကျ်ားအဖြစ်ကို၊ နာသေတိ၊ ပျက်ဆီး၏။ တုံ၊ သင်သည်၊ သာသပေ၊ ရံညင်းခင်းသို့ဝင်သောကာလ၌၊ အဇကော၊ လိတ်ကန်းကဲ့သို့၊ ဘယေန၊ ကြောက်ခြင်းကြောင့်၊ ယံ၊ ဇတံ၊ ပရိသဗ္ဗေ၊ အကြင်ထိုမှဤမှထွက်ရှား၏၊ ဣဒါနိ၊ ယခုအခါ၌၊ မာရေသာဒိတိ၊ သတ်အံ့ဟူ၍၊ ဟေဗ္ဗတော၊ ပလ္လင်အောက်၌၊ ယောယံ၊ ပါသေတိ၊ အကြင်အိပ်နေခြင်းကိုမူလည်း ပြု၏၊ ဇတံ၊ ပိသဗ္ဗံ၊ ထိုအထုံးစံကိုလည်း၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ဝိဒိတံ၊ သိအပ်၏။ ။ ထုသဇာတကံ၊ ထုသဇာတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ထိဒိနော၊ ဦးစွန်းနှင့်ပြည့်စုံသော၊ မဇ္ဈဘာဏိနော၊ သာယာသောအသံရှိသော၊ မောဓဿ၊ ဥဒေါင်းကို၊ အဒဿ၊ နေမမြင်ရခြင်းကြောင့်၊ တတ္ထ၊ ထိုဗာဝေရတိုင်း၌၊ ကာကံ၊ ကျီးကို၊ ဝံသေနစ၊ အမဲဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပထေနစ၊ သစ်သီးကြီးငယ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ အပူဇေသံ၊ ပူဇော်ကုန်၏။ ။ ယဒါစ၊ အကြင်အခါ၌ကား၊ သရသမ္ပန္နော၊ အသံနှင့်ပြည့်စုံသော၊ မောရော၊ ဥ

၄-ကောကုဏိကဝဂ်၊

ဒေါင်းသည်၊ ဗာဝေရုံ၊ ဗာဝေရုတိုင်းသို့၊ အာဂမာ၊ ရောက်ထား၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ ဝါယထဿ၊ ကျီးအား၊ ထာဘောစ၊ ထာဘတ်သည် ထည်းကောင်း၊ သက္ကာရေစ၊ ပူဇော်သက္ကာရသည်လည်းကောင်း၊ အဟာယထ၊ ယုတ်၏။ ၊ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်သောကာလပတ်လုံး၊ ဓမ္မရာဇာ၊ ကိုးပါးသောလောကုတ္တရာ တရားဖြင့် ပရိသတ်ကို နှစ်သက်စေ တတ်သော၊ ပထကံရော၊ ထောကသုံးပါးတို့၌အရောင်အဝါကိုပြုတတ်သော၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ထုရားသည်၊ နုပုဗ္ဗတိ၊ မဖြစ်သေး၊ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး၊ အညော၊ တပါးကုန်သော၊ ပုထု၊ များစွာကုန်သော၊ သမထ၊ ဗြာဟ္မဏေ၊ ရဟန်းပုတ္တားတို့ကို၊ အပူဇေသံ၊ ပူဇော်ကုန်၏။ ၊ ယဒါစ၊ အကြင်အခါ၌ကား၊ သရသမ္ပန္နော၊ ဗြဟ္မာမင်း၏အသံနှင့်တူသောအသံနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ထုရားသည်၊ ဓမ္မံ၊ သစ္စာထေးပါးတရားကို၊ အဒေသယိ၊ ဟောတော်မူ၏။ အထ၊ ထိုအခါ၌၊ တိတ္ထိယာနံ၊ တိတ္ထိတို့အား၊ ထာဘောစ၊ ထာဘတ်သည်လည်းကောင်း၊ သက္ကာရေစ၊ ပူဇော်သက္ကာရသည်လည်းကောင်း၊ အဟာယထ၊ ယုတ်၏။ ၊ ဗာဝေရုဇာတကံ၊ ဗာဝေရုဇာတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ၊

ဝိသဟ္မာ၊ ဝိသဟ္မသေဋ္ဌေး၊ တွံ၊ သင်သည်၊ ပုဇ္ဇေ၊ ရှေး၌၊ ဒါနာနိ၊ အတ္ထုတို့ကို၊ အဒါထိ၊ လျှူ၏၊ ခဒတော၊ လျှူသော၊ တေ၊ သင်အား၊ ဘောဂါ၊ နုပုဗ္ဗ၊ စည်းမိတ်တို့၏လည်း၊ ဓယဓမ္မော၊ ကုန်သောသဘောသည်၊ အဟောထိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတော၊ ဤကာလ၌၊ ပရိ၊ နောက်၌၊ ဒါနံ၊ အတ္ထုကို၊ နုဒေဓယျ၊ မလျှူငြားအံ့၊ သံယမန္တဿ၊ စောင့်ရှောက်သော၊ တေ၊ သင်၏။ ဘောဂါ၊ စည်းမိတ်တို့သည်၊ တိဋ္ဌေယျ၊ တည်ကုန်ရာ၏။ ၊ သဟဿ၊ နေတ္ထု၊ မျက်စိအမြင်ထထောင်သောင်သောထိကြားမင်း၊ အရိယေန၊ စင်ကြယ်သောအကျင့်ရှိသော ၊ သုဒုဂ္ဂထေနာပိ၊ အလွန်ဆင်းရဲသောသူသည်လည်း။ အနရိယံ၊ ယုတ်မာသောအတ္ထမပေးခြင်းအမှုကို၊ အကိစ္စံ၊ မပြုအပ်ဟူ၍၊ အရိယာ၊ ထုရားအစရှိကုန်သောအရိယာတို့သည်၊ အာဟု၊ ဆိုကုန်၏၊ ဒေဝရာဇ၊ နတ်မင်း၊ ယံဘောဂဟေတု၊ အကြင်ဥစ္စာစည်းမိတ်၏အကြောင်းကြောင့်၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ သန္တံ၊ သဒ္ဓါတရားကို၊ ဝိတဟေမု၊ စွန့်ရကုန်ငြားအံ့၊ ထံနံ၊ ထိုဥစ္စာသည်၊ တေ၊ သင်အား၊ မာအဟု၊ မဖြစ်စေထတည်း။ ၊ ဝါသဝ၊ ထိကြားမင်း၊ ယေနမဂ္ဂေန၊ အကြင်ခရီးဖြင့်၊ ဧကောရထော၊ တခုသောရထားသည်၊ ယာတိ၊ သွား၏။ ထေနမဂ္ဂေန၊ ထိုခရီးဖြင့်၊ ပရောရထော၊ နောက်ဖြစ်သောရထားသည်၊ ယာတိ၊ သွား၏၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ပေါရာဏံ၊ ရှေး၌ဖြစ်သော၊ ဝတ္တံ၊ အကျင့်ဝတ်ကို၊

နိဟိတံ၊ ဆောက်တည်အပ်၏။ တညေဝဝတ္ထံ၊ ထိုငါဆောက်တည် သော
 ဝတ်သည်သာလျှင်၊ တိဋ္ဌတု၊ တည်ပါစေသတည်း။ တုမှေ၊ သင်တို့သည်၊
 မာတိဋ္ဌထ၊ မတည်ပါကုန်သင့်၊ ထဒိဟေဿတိ၊ အကယ်၍ဥစ္စာဖြစ်ငြားအံ့၊
 ဒဿာမ၊ ဣကုန်အံ့၊ အသန္တေ၊ ဥစ္စာမရှိသော်၊ ကိံဒေါမသေ၊ အဘယ်
 ကြောင့်ဣန္ဒြိယနှင့်ကုန်အံ့နည်း၊ ဧဝံတုတာပိ၊ ဤသို့မြက်ရိတ်ရ ကုန်ငြားသော်
 လည်း၊ ဒဿာမ၊ ဣကုန်အံ့၊ ဒါနံ၊ အလှူပေးခြင်းကို၊ မာပမာဒမှသေ၊ မမေ့
 ကုန်။ ပိသေဟ္မဇာတကံ၊ ပိသေဟ္မဇာတ်သည်၊ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်
 ပြီ၊ စတုတ္ထော၊ လေးခုမြောက်သော၊ ကောကာလိကဝဂ္ဂေါ၊ ကောကာလိက
 ဝဂ်တည်း။ တဿ၊ ထိုကောကာလိဝဂ်၏၊ ဥဒါနံ၊ ဥဒါန်းသည်ကား၊ အ
 တိဝေလံပဘာသတိ၊ ကောကာလိကဇာတ်သည်လည်းကောင်း၊ ဇိနဝရော၊
 ရထထမ္ဘိဇာတ်သည်လည်းကောင်း၊ ဝနမဇ္ဈေရထေသဘဇိမှဂမော၊ ပက္က
 ဂေါဇာတ်ရာဇောဝါဒဇာတ်သည်လည်းကောင်း၊ အထ၊ ထိုမှတပါး၊ ဇမ္ဗူ
 တိကာသနုပိဋ္ဌဝရံ၊ ဇမ္ဗူကဇာတ် ဗြာဟ္မဆတ္တဇာတ် ပိဋ္ဌဇာတ်သည်လည်း
 ကောင်း၊ အထ၊ ထိုမှတပါး၊ တဏှုလံ၊ ထုသဇာတ်သည် လည်းကောင်း၊
 မောရဝိသယ၊ ဗာဝေရုဇာတ် ပိသေဟ္မဇာတ် သည်လည်းကောင်း၊ ဒဿ၊
 ဆယ်ဇာတ်တို့တည်း။ ။

၅-ရူဠကုဏာလဝဂ်၊

နရာနံ၊ ယောကျ်ားတို့၏။ အာရာမကရာသု၊ မပွေ့လျော်ခြင်းကိုပြုတတ်
 ကုန်သော၊ အနေကမိတ္တာသု၊ များသောမိတ်ရှိကုန်သော၊ အနိဂ္ဂဟာသု၊ နှိပ်သ
 ဖြင့်ဆုံးမနိုင်ခဲ့ကုန်သော၊ နာရီသု၊ မိန်းမတို့၌၊ သဗ္ဗထ၊ အလုံးစုံ၌၊ နာပီတိက
 ရာပိ၊ နှစ်သက်ခြင်းကိုပြုတတ်သည်လည်း။ စေတိယာ၊ အကယ်၍ဖြစ်ငြား
 အံ့၊ ဧဝံသတိ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ နုပိဿသေ၊ အကျွမ်းမဝင်ရာ၊ ဟိသစ္စံ၊
 မှန်၏။ နာရိယော၊ မိန်းမတို့သည်၊ တိတ္ထသမာ၊ မြစ်ဆိပ်နှင့်တူကုန်၏။ ကိ
 န္ဒရိကိန္ဒရာနံ၊ ကိန္ဒရာမင်းကိန္ဒရာမိဖုယားတို့၏၊ ယဉ္ဇ၊ အကြင်အကြောင်းကို
 သာလျှင်၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ဇာနိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ သဗ္ဗိတ္ထိယော၊ အလုံးစုံသောမိန်း
 မတို့သည်၊ အဂါရေ၊ ဝင်အိပ်၌၊ နရမန္တိ၊ မပွေ့လျော်ကုန်၊ အညံ၊ ထပါး
 သော၊ ဝုရိသံ၊ ယောကျ်ားဖြစ်သော၊ ပိဋ္ဌထိပိ၊ ငေ့ကို၊ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍၊ ကာဒိ
 သံ၊ ထိုသို့ပွေ့လျော်ခြင်း၌ ထိမ္မာသော သဘောရှိသော၊ မစ္စံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်တ
 ယောက်ဟူစလောက်သော၊ တံ၊ ထိုကိန္ဒရာမင်းကို၊ စရိတွာ၊ စွန့်၍၊ တရိယာ
 မယားဖြစ်သော ကိန္ဒရာဒေဝီသည်၊ မနုဿပေတေန၊ လူပြိတ္တာဖြစ်သော

သေ့နှင့်၊ သဒ္ဓိ၊ တက္ခ၊ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို၊ အကာသိ၊ ပြု၏။ ဗကဿစရ
 ညော၊ ဗကမင်း၏လည်းကောင်း၊ ဗာဝရိကဿစရညော၊ ဗာဝရိကမင်း၏
 လည်းကောင်း၊ အစ္စန္ဒကမာနုဂတဿ၊ စင်စစ်လျှင်အလိုသို့လိုက်သော။
 အနာစာရီ၊ ယုတ်မာသောအကျင့်ရှိသော၊ ဘရိယာ၊ ပဉ္စပါပီမည်သောမယား
 သည်။ ပတ္တဝဿနုဂတဿ၊ တောင့်တ၍ မိမိအလိုသို့လိုက်သောသူနှင့်၊
 သဒ္ဓိ၊ တက္ခ၊ ပါပံ၊ ယုတ်မာသောအကျင့်ကို၊ အကာသိ၊ ပြုဘူးပြီ။ ကံဝါ၊ အ
 တယ်မည်သော၊ အညံ၊ တပါးသော၊ ထံပိ၊ ထိုယောကျ်ားကိုလည်း၊ ဣတ္ထိ၊ မိန်း
 မသည်၊ နာတိစရ၊ မလွန်ကြူးအံ့နည်း၊ ဗြဟ္မဒတ္တဿ၊ ဗြဟ္မဒတ်အမည်ရှိ
 သောသဗ္ဗဇောကီဿရဿ၊ အလုံးစုံသောထူကိုအစိုးရသော၊ ရေညော၊ မင်း
 ၏၊ ဘရိယာ၊ မယားဖြစ်သော၊ ဝိယာ၊ ချစ်အပ်သော၊ ဝိယာနိ၊ ဝိယာနိ
 အမည်ရှိသောမိဖုယားကြီးသည်၊ ပတ္တဝဿနုဂတဿ၊ တောင့်တ၍မိမိအ
 လိုသို့လိုက်သော မြင်းထိန်းနှင့်၊ အနာစရီ၊ ယုတ်မာသော အကျင့်ကိုလွန်
 ကြူး၍ကျင့်၏။ သာ၊ ထိုမိဖုယားသည်၊ ကာမကာမိနိ၊ အလိုရှိအပ်တောင့်ထ
 အပ်သောကာမဂုဏ်နှင့်ပြည့်စုံလျက်၊ တံဝါပိ၊ ထိုနှစ်ပါးစုံသောထင်ကို
 ထည်း၊ နာတ္တဂါ၊ မရပြီ၊ ဥဘတော၊ နှစ်ပါးစုံမှ၊ ဘဠာ၊ ပျက်စေ၏။ ကိန္နရီ
 ဇာတကံ၊ ကိန္နရီဇာတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဝါရိ၊ မိဂေျာင်း၊ အတံ၊ ငါသည်။ ဥဒကာ၊ ရေမှ၊ ထထံ၊ ကြည်ကုန်းသို့၊
 အတ္တာနံ၊ ငါ၏ကိုယ်ကို၊ ဥဒ္ဓါတံ၊ ထုတ်အံ့သောငှါ၊ အသက္ခိံ၊ ဝထ၊ တတ်နိုင်စွ
 ထကား၊ ဒါနိ၊ ယခု၊ ဝုန၊ တဘနံ၊ အတံ၊ ငါသည်၊ တုဟံ၊ သင်၏၊ ဝသံ၊ အလိုသို့၊
 နဂစ္ဆာမိ၊ မလိုက်အံ့။ သရဗ္ဗဿ၊ မြစ်၏၊ ပါရံ၊ ကမ်းထဘက်သို့၊ ဂစ္ဆာ၊
 သွား၍၊ ခါဒိတဗ္ဗာနိ၊ စားအပ်ကုန်သော၊ ယာနိ၊ အကြင်သရက်သပြေမိန်းနှ
 ဘီးတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဧတေဟိ၊ အမွေဟိစ၊ ထိုသရက်ဘီးတို့ဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ ဧတေဟိ၊ ဧဗ္ဗူဟိစ၊ ထိုသပြေဘီးတို့ဖြင့်၊ လည်းကောင်း၊ ဧ
 တေဟိ၊ ပနသေဟိစ၊ ထိုဝိန်းနှံဘီးတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ မဟံ၊ ငါ့အား၊ အလံ၊
 အလိုမရှိ၊ မဟံ၊ ငါ့အား၊ ဥဒုဗ္ဗရော၊ ရေသဖန်းဘီးသည်။ ဝရံ၊ မြတ်၏၊ ယော
 စ၊ အကြင်သူသည်လည်း၊ ဥပ္ပတ္တိတံ၊ ဖြစ်သော၊ အတ္ထံ၊ အမှုကို၊ ဝိပ္ပံ၊ လျှင်စွာ၊
 နအနုဗုဒ္ဓတိ၊ မသိသော၊ ထိုသူသည်၊ အမိတ္တဝသံ၊ ရန်သူနိုင်ငံသို့၊ အန္ဓေတိ၊
 လိုက်ရ၏၊ ပစ္ဆာစ၊ နောက်၌လည်း၊ အနုတပ္ပတိ၊ ပူပန်ရ၏။ ယောစ၊ အ
 ကြင်သူသည်လည်း၊ ဥပ္ပတ္တိတံ၊ ဖြစ်သော၊ အတ္ထံ၊ အမှုကို၊ ဝိပ္ပမေဝ၊ လျှင်စွာ
 သာလျှင်၊ နဗောတိ၊ ထိ၏၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ သတ္တု၊ သဗ္ဗာစ၊ ရန်သူတို့၏
 နှိပ်စက်ခြင်းမှ၊ ရုဂ္ဂတေ၊ လွတ်၏၊ ပစ္ဆာစ၊ နောက်၌လည်း၊ နအနုတပ္ပတိ၊ မပူ

ပန်ရ၊ ၊ ဝါနရဇာတကံ၊ ဝါနရဇာတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ ၊
 ရာဇမင်းကြီး၊ မယံ၊ အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ တဝ၊ သင်မင်းကြီး၏၊ အဂါးရ၊
 အိမ်၌၊ နိစ္စံ၊ အဖြူ၊ သက္ကတပူဇိတာ၊ အရိုအသေပြုအပ်ပူဇော်အပ်ကုန်သည်
 ဖြစ်၍၊ အဝထိဋ္ဌာ၊ နေကုန်ပြီ၊ ဣဒါနိ၊ ယခု၊ တွမေဝ၊ သင်မင်းကြီးသည်သာ
 ယျှင်၊ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဒေါမနဿကာရတံ၊ နှလုံးမသာယာခြင်း၏အ
 ကြောင်းကို၊ အကင်္ဂါ၊ ပြုပြု၊ ဟန္တာ၊ ဣတ်လော၊ အတံ၊ အကျွန်ုပ်သည်၊ ဝဇာမိ၊
 သွားအုံး၊ ၊ ကုန္တိနိ၊ ကြီးကြာမ၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ ပရေန၊
 သူတပါးသည်၊ ကိဗ္ဗိသေ၊ သားငယ်ကိုသတ်ခြင်းအစရှိသော ကြမ်းကြုတ်
 သောအမှုကို၊ ကထေ၊ ပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ အတ္တနာ၊ မိမိသည်၊ ပဗ္ဗိကိဗ္ဗိသေ၊
 အစား သတ်ခြင်းအစရှိသော ကြမ်းကြုတ်သောအမှုကို၊ ပဗ္ဗိကထေ၊ အစား
 ပြုအပ်သည်ရှိသော်၊ မယာ၊ ငါသည်၊ ပဗ္ဗိကတံ၊ အစားပြုအပ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊
 ဇာနာထိ၊ ထို၏၊ ဇေံ၊ ဤမျှဖြင့်၊ တံဝေရံ၊ ထိုရန်သည်၊ သမ္ပတံ၊ ပြီး၏၊ ထံ၊ သင်
 သည်၊ ဝသ၊ နေထော၊ မာဂမာ၊ မသွားထင့်၊ ၊ ရထေသဘ၊ ရထားစီးခြင်း
 တကာတို့ထက်မြတ်သောမင်းကြီး၊ ကတသ၊ စ၊ နှိပ်စက်အပ်သောသူအား
 ထည်းကောင်း၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ကတ္တာ၊ နှိပ်စက်တတ်၏၊ တသ၊ စ၊
 ထိုနှိပ်စက်တတ်သောသူအားထည်းကောင်း၊ မိတ္တိ၊ ချစ်ခြင်းသည်၊ ပုန၊ တ
 ဘာနံ၊ နသန္တိယတေ၊ မစပ်၊ မမ၊ အကျွန်ုပ်၏၊ ဟဒယံ၊ ဝိတ်သည်၊ နာနုဇာနာတိ၊
 မနှစ်သက်၊ ဂစ္ဆညေဝ၊ သွားအုံးသည်သာယျင်တည်း၊ ၊ ကုန္တိနိ၊ ကြီးကြာ
 မ၊ ကထသ၊ ဝေ၊ နှိပ်စက်အပ်သော သူအားထည်းကောင်း၊ ယော၊ အကြင်
 သူသည်၊ ကတ္တာ၊ နှိပ်စက်တတ်၏၊ တသ၊ စ၊ ထိုနှိပ်စက်တတ်သောသူအား
 ထည်းကောင်း၊ ဥတိန္ဒ၊ နှစ်ယောက်ကုန်သော၊ မိရာနံ၊ ပညာရှိတို့အား၊ ပုန၊
 တဘာနံ၊ မိတ္တိ၊ ချစ်ခြင်းသည်၊ သန္တိယထေ၊ စပ်၏၊ ဗာသာနံ၊ သူရိုက်တို့အား၊
 နောစသန္တိယထေ၊ မစပ်၊ ထံ၊ သင်သည်၊ ဝသ၊ နေထော၊ မာဂမာ၊ မသွား
 ထင့်၊ ၊ ကုန္တိနိဇာတကံ၊ ကုန္တိနိဇာတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်၊ ၊
 ဘန္တေ၊ အရှင်ဆုရား၊ ယာ၊ အကြင်မိန်းမသည်၊ တေ၊ အရှင်ဆုရား၏၊
 အမွေ၊ သရက်သီးတို့ကို၊ အဝဟာရိ၊ ခိုး၏၊ သာ၊ ထိုမိန်းမသည်၊ ယော၊ အကြင်
 ယောကျ်ားသည်၊ နိလိယံ၊ ညှိသောဆံကို၊ မဗ္ဗယတိ၊ တန်ဆာဆင်၏၊ ပလိ
 တံ၊ ညှိသောဆံတို့၏ အကြား၌ရောက်သောဆံဖြူကို၊ သဗ္ဗာသေန၊ မွေး
 ညှပ်ဖြင့်၊ ဝိဟညတိ၊ နှုတ်၏၊ တဿ၊ ထိုယောကျ်ား၏၊ ဝသံ၊ အလိုသို့၊ အန္တေ
 တု၊ လိုက်ရ စေသတည်း၊ ၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဆုရား၊ ယာ၊ အကြင်မိန်းမ
 သည်၊ တေ၊ အရှင်ဆုရား၏၊ အမွေ၊ သရက်သီးတို့ကို၊ အဝဟာရိ၊ ခိုး၏၊ သာ၊

ထိုမိန်းမသည်၊ ဇာတိယာ၊ ဖွေးဘွားသည်မှ၊ ဝိသံဝါ၊ နှစ်ဆယ်သို့ လည်းကောင်း၊ ပဉ္စဝိသံဝါ၊ နှစ်ဆဲဝါ၊ နှစ်သို့ လည်းကောင်း၊ ဦးနုထိသံဝါ၊ နှစ်ဆဲကိုးနှစ်သို့လည်းကောင်း၊ ပတွာ၊ ချောက်၍၊ တာဒိသာ၊ ထိုသို့ရင့်သောအရွယ်ရောက်သောသဘောရှိထွက်၊ ပတိ၊ ထင်ကို၊ မာထဒ္ဓါ၊ မရစေသတည်း၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ယာ၊ အကြင်မိန်းမသည်၊ တေ၊ အရှင်ဘုရား၏၊ အမွေ၊ သရက်သီးတို့ကို၊ အဝဟရိ၊ ခိုး၏၊ သာ၊ ထိုမိန်းမသည်၊ အဘိသာရိကာ၊ ထင်ကိုတောင့်တထွက်လင်၏ အထံသို့သွားသည်၏ အဖြစ်ကြောင်းအဘိသာရိမည်သောမိန်းမဖြစ်၍၊ ဧကိကာ၊ တယောက်အထည်းတည်း၊ ဒိစံ၊ ရှည်စွာသော၊ အဒ္ဓါနံ၊ တဂါဝတ်နှစ်ဂါဝတ်ရှိသော ချီးသို့၊ ဂစ္ဆတု၊ သွားရစေသတည်း၊ သံကေတေ၊ ဤမည်သောအရပ်သို့လာလောဟု ထင်ချိန်ချက်ရာ အရပ်၌၊ ပတိ၊ ထင်ကို၊ မာထဒ္ဓါ၊ မရစေသတည်း၊ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ ယာ၊ အကြင်မိန်းမသည်၊ တေ၊ အရှင်ဘုရား၊ အမွေ၊ သရက်သီးမှည့်တို့ကို၊ အဝဟရိ၊ ခိုး၏၊ သာ၊ ထိုမိန်းမသည်၊ အထက်ဘာ၊ တန်ဆာဆင်ထွက်၊ သုဝသနာ၊ ကောင်းစွာဝတ်ထွက်၊ မာထိနိ၊ ပန်းပန်ထွက်၊ စန္ဒနုဿဒါ၊ စန္ဒကူးနံ့သာထိင်းကျံထွက်၊ ဧကိကာ၊ တယောက်အထည်းတည်း၊ သယနေ၊ အိပ်ရာ၌၊ သေဟု၊ အိပ်ရစေသတည်း၊ အပ္ပဇာတကံ၊ အပ္ပဇာတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။ ။

ပထမက၊ အစဉ်တပိုက်ပျင်းရိသောသူတို့၊ သင်သည်၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဓမ္မပရက္ကမော၊ နှင့်သောလုံ့ထရှိ၏၊ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌၊ ပါပကော၊ ရောက်တတ်သော၊ ကဏ္ဍဝတ္တနိ၊ မည်းသောသွားရာချီးရှိသော၊ အဂ္ဂိ၊ မီးသည်၊ ဝနံ၊ တောကို၊ ဒဘတိ၊ လောင်အံ့၊ ထဒါ၊ ထိုအခါ၌၊ တံ၊ သင်သည်၊ ကထံကဏေ၊ သိ၊ အသို့ပြုအံ့နည်း၊ ဗဟုနံ၊ ရုက္ခဆီ၌၊ နိစ၊ များစွာသော သစ်ခေါင်းပေါက်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ပထဗျာဝိဝရာနိစ၊ ထူးတွင်းပေါက်တို့ သည်လည်းကောင်း၊ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏၊ တာနိ၊ ထို သစ်ခေါင်းပေါက်ထူးတွင်းပေါက်တို့သို့၊ မယံ၊ ငါတို့သည်၊ ဝေနာဘိသမ္ဘောမ၊ အကယ်၍မရောက် နိုင်ကုန်အံ့၊ နော၊ ငါတို့အား၊ ကာထပရိယာယော၊ သေခွင့်သေထည်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ဓမ္မကာထေ၊ ဖြည်းဖြည်းညှင်းညှင်း ပြုအပ်သောကာထ၌၊ တရတိ၊ ယှဉ်မြန်စွာပြု၏၊ တရတိယေဝ၊ ယှဉ်မြန်စွာပြုအပ်သောကာထ၌လည်း၊ ဓမ္မယိ၊ ဖြည်းညှင်းစွာပြုတတ်၏၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ သုက္ခပဏ္ဍိ၊ သစ်ရှက်ခြောက်ကို၊ အတ္တပ္ပာနင်း၍၊ ဘဂ္ဂတိ၊ ဣဝ၊ ပျက်ဆီးသကဲ့သို့၊ အတ္တနော၊ မိမိ၏၊ အတ္တံ၊ အကျိုးစီးပွားကို၊ ဘဂ္ဂတိ၊ ပျက်ဆီး၏။ ။ ယော၊

အကြင်သူသည်၊ နန္ဒကာထေ၊ ဖြည်းဖြည်းစွာ ပြုအပ်သောကားလည်း၊ နန္ဒတို့၊
 ဖြည်းဖြည်းစွာပြုတတ်၏။ တရုတ်ဇာတိ၊ ထွင်မြန်စွာပြုအပ်သော ကားလည်း
 ထည်း။ တာရုတ်၊ ထွင်မြန်စွာပြု၏။ သဘိဇာတိ၊ ထည်း၊ ရဟန်း၊ ထည်း၊ ပက္ခိယ
 ကို၊ ဝိဘဏ္ဍိတဇာတိ၊ ကြည့်လျက်။ ဒိဝေ၊ ဒိဝေ၊ နေ့တိုင်း၊ နေ့တိုင်း။
 ပရိပူရတိ၊ ပြည့်သကဲ့သို့၊ ထည်း။ ထိုသူ၏၊ အတ္ထေ၊ အကျိုးစီးပွားသည်၊
 ပရိပူရတိ၊ ပြည့်၏။ ရာဇကုမ္ဘတေ၊ ရာဇကုမ္ဘတေသည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊
 ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော၊ ကေသိ၊ ကေသိရှင်ရသောသည်၊ သဗ္ဗကာ
 မသမိန္ဒိနံ၊ အလုံးစုံသောလိုတွယ်ဝတ္ထုနှင့်ပြည့်စုံသော၊ မနုဿန္တံ၊ ဗာရာဏ
 သီမင်းကို၊ ဇာတိတွာန၊ စွန့်၍။ ကပ္ပဿ၊ ကပ္ပရသေ့၏၊ အဿမေ၊ ကျောင်း၌၊
 ကထံနုရမတိ၊ အဘယ်ကြောင့်မွေ့လျော်သနည်း။ နာရဒ၊ နာရဒအမတ်၊
 ကပ္ပဿ၊ ကပ္ပရသေ့၏၊ အဿမေ၊ ကျောင်း၌၊ သာဒု၊ ကောင်းကုန်သော၊ ရာ
 မနိယာနိ၊ မွေ့လျော်တွယ်တို့သည်လည်း၊ ကောင်း၊ မနောရမာ၊ နှလုံးမွေ့
 လျော်တွယ်ရှိကုန်သော၊ ရက္ခာ၊ သစ်ပင်တို့သည်လည်း၊ ကောင်း၊ သန္တိ၊ ရှိ
 ကုန်၏။ ကပ္ပဿ၊ ကပ္ပရသေ့၏၊ သုဘာသိတာနိ၊ ကောင်းစွာဆိုအပ်ကုန်
 သောစကားတို့သည်၊ ဝံ၊ ငါ့ကို၊ ရမယန္တိ၊ မွေ့လျော်စေကုန်၏။ ဘန္တေ၊ အ
 ရှင်ဘုရား၊ တွံ၊ အရှင်ဘုရားသည်၊ သာဟိနံ၊ သလေးတို့၏၊ သုပိမံသုပသေစ
 နံ၊ ဝင်ကြယ်စွာသောသားမြင်းဖြစ်သော၊ ဩဒနံ၊ ဆွမ်းကို၊ ဘုဂ္ဂေ၊ စား၏။ က
 ထံ၊ အသို့မူ၍၊ တံ၊ အရှင်ဘုရားကို၊ အလောတံ၊ ဆားမခတ်သော၊ သာမာက
 နိဝါရံ၊ မြက်သီးဆန်ကျိတ်ဆန်အဟာရသည်၊ သာဒယန္တိ၊ နှစ်သက်စေသ
 နည်း။ နာရဒ၊ နာရဒအမတ်၊ ယတ္ထ၊ အကြင်နေရာ၌၊ ဝိဿဇ္ဈော၊ အကျွမ်းဝင်
 သည်ဖြစ်၍၊ သာဒု၊ သာယာအပ်သောဘောဇဉ်ကိုလည်းကောင်း၊ ယဒိ၊
 ထိုမြို့၊ အသာဒု၊ မသာယာအပ်သောဘောဇဉ်ကိုလည်းကောင်း၊ အပ္ပံ၊
 အနည်းငယ်သောဘောဇဉ်ကိုလည်းကောင်း၊ ယဒိ၊ ထိုမြို့၊ ဗဟုံ၊ များစွာ
 သောဘောဇဉ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဘုဂ္ဂေယျ၊ စားရာ၏။ တတ္ထ၊ ထိုနေရာ၌၊ ဝေ
 ဝံ၊ ဤသို့၊ ဘုတ္တံ၊ စားအပ်သောဘောဇဉ်သည်၊ သာဒု၊ ကောင်း၏။ ကပ္ပဿ၊ အ
 ဘယ်ကြောင့်၊ သာဒု၊ ကောင်းသနည်း။ ဝိဿာသ၊ အကျွမ်းဝင်ခြင်းသည်၊ ပ
 ရမာ၊ မြတ်သော၊ ရသာ၊ အရသာသည်။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်၊ သာဒု၊ ကောင်း၏။ ကေသဝဇာတကံ၊ ကေသ
 ဝဇာတိသည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ရက္ခသာ၊ ရက္ခိသ်၊ ယောတုံ၊ အကြင်သင်သည်၊ အတိပ္ပမာဏံ၊ အလွန်ကြီး
သောပမာဏရှိသော၊ သဗ္ဗာယသံကုဋံ၊ အလုံးစုံသောသံဖြင့်ပြီးသောတူကို၊
ပဂ္ဂယျ၊ ကိုင်၍၊ အန္တလိက္ခေ၊ ကောင်းကင်၌၊ တိဋ္ဌထိ၊ တည်၏။ အဇ္ဈ၊ ယနေ့၊
တံ၊ သင်သည်၊ မေ၊ ငါအား၊ ရက္ခာယ၊ စောင့်ရှောက်အံ့သောငှါ၊ ဝိဟိတော၊
စီရင်အပ်သည်၊ အသိနု၊ ဖြစ်သလော၊ ဥဒါဟု၊ ထိုသို့မဟုတ်မူကား၊ မေ၊ ငါ
အား၊ ဝခါယ၊ သတ်အံ့သောငှါ၊ စေတယသေ၊ လုံ့လပြုသလော၊ ရာဇ၊
မင်းကြီး၊ ဣဓ၊ ဤအရပ်၌၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ရက္ခသာနံ၊ ရက္ခိသ်တို့၏၊ ဒုတော၊
တမန်တည်း၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ ထုပ္ပံ၊ သင်အား၊ ဝခေယ၊ သတ်အံ့သောငှါ၊
ပဟိတော၊ စေအပ်သည်၊ အတ္ထိ၊ ဖြစ်၏။ ဒေဝရာဇာ၊ နတ်တို့၏မင်းဖြစ်သော၊
ဣန္ဒောဝ၊ သိကြားမင်းသည်သာလျှင်၊ တံ၊ သင်မင်းကြီးကို၊ ရက္ခတိ၊ စောင့်
၏။ ဘေန၊ ထိုကြောင့်၊ တေ၊ သင်သည်၊ ဥက္ကမဂ်ံ၊ ဦးခေါင်းကို၊ အဟံ၊ ငါသည်
နုဟိဗာထယာမိ၊ မလွဲ၊ ရက္ခသာ၊ သီလူး၊ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့ကို၊ ဣန္ဒော၊ အပိုးရ
သော၊ မဗဝါ၊ မာဗာအန္တလိဖြစ်သော၊ သုဇ္ဈတိ၊ သုဇာ၏လင်ဖြစ်သော၊ ဒေ
ဝရာဇာ၊ သိကြားမင်းသည်၊ မံ၊ ငါကို၊ သစေရက္ခတိ၊ အကယ်၍စောင့်အံ့၊ ဧ
ဝံသတိ၊ ဤသို့စောင့်သည်ရှိသော်၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဝိသာစာ၊ သီ
လူးတို့သည်၊ အာဝိ၊ ထင်စွာ၊ ကာမံနဒန္တု၊ အကယ်၍ကြော်ငြာကုန်ငြားအံ့၊
ရက္ခသိယာပဇာယ၊ သီလူးဟူသောသတ္တဝါမှ၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ နာသန္တသေ၊
မထိတ်သန့်သည်သာလျှင်တည်း၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ကုမ္မဏ္ဍာ၊
အိုးအတိုင်း အရှည်ရှိကုန်သောလျှှံဝက်အပ်သော အင်္ဂါရှိကုန်သော၊ ပံသု
ဝိသာစကာ၊ တံမြက်ချေးရရာအရပ်၌နေကုန်သောသီလူးတို့သည်၊ ကာမံ၊
စင်စစ်၊ ကန္တန္တု၊ ဖြတ်စေကုန်၊ ဝိသာစာ၊ သီလူးတို့သည်၊ ယုဒ္ဓါယ၊ စစ်ထိုး
အံ့သောငှါ၊ နာယံ၊ မစွမ်းနိုင်ကုန်၊ မဟတိ၊ ကြီးစွာသော၊ သာဝိသိံ၊ သိကာ၊ ထို
ကြောက်မက်ဖွယ်ဖြစ်ခြင်းကို ပြခြင်းမျှသည်သာလျှင်၊ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။
အဟံ၊ ငါသည်၊ နဘာယာမိ၊ မကြောက်၊ အယကူ၊ ခုစာတက်၊ အယကူ
ခုစာတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

တာတာ၊ ဘခင်၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ အရညာ၊ တောမှ၊ ဂါမံ၊ ရွာသို့၊ အာဂမ္မ၊
သွား၍၊ ကိံ၊ သိလံ၊ အဘယ်သို့သိလရှိသော၊ ကိံ၊ ဝတံ၊ အဘယ်သို့အကျင့်ရှိ
သော၊ ပုရိသံ၊ ယောကျ်ားကို၊ သေဝေယျံ၊ မြစ်ရအံ့နည်း၊ ပုစ္ဆိတော၊ မေးအပ်
သော၊ တံ၊ သင်သည်၊ မေ၊ ငါအား၊ တံ၊ ထိုအကြောင်းကို၊ အက္ခာဟိ၊ ကြား
ထော၊ တာတာ၊ ချစ်သား၊ ယောပုရိယော၊ အကြင်ယောကျ်ားသည်၊ တံ၊
သင့်ကို၊ ဝိသာသယေ၊ အကျွမ်းဝင်ရာ၏၊ တေ၊ သင်၏၊ ဝိသာသည၊ အကျွမ်း

ပါဠိတော်-စတုတ္ထနိပါတ်ပါဠိတော်နိဿယ

ဝင်ခြင်းကိုလည်း၊ ခမေယျ၊ နှစ်သက်ရာ၏။ သုဿုသိစ၊ အကျွမ်းဝင်သော စကားကိုနားထောင်လိုသည်လည်းကောင်း၊ တိတိက္ခိစ၊ အပြစ်ကိုသည်းခံသည်လည်းကောင်း၊ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတော၊ ဤတောအရပ်မှာဂတော၊ သွားသည်ရှိသော်၊ တံပုရိသံ၊ ထိုယောကျ်ားကို၊ ဘဇေယျာယိ၊ ခြံဝေးလော၊ ၊ ယဿပုရိသဿ၊ အကြင်ယောကျ်ားအား၊ ကာယေန၊ ကံ့ယံဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝါစာယ၊ စကားဖြင့် လည်းကောင်း၊ မနုဿ၊ စိတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဒုက္ကဋ္ဌံ၊ မကောင်းမှုကိုပြုခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတော၊ ဤတောအရပ်မှာဂတော၊ သွားသောချစ်သားသည်။ တံပုရိသံ၊ ထိုယောကျ်ားကိုဥရုယိ၊ ရင်၌၊ ပတိဋ္ဌာယာ၊ တည်၍၊ ဝဇိတောဣဝ၊ ကြီးသော သားကဲ့သို့၊ ဘဇေယိ၊ ဆည်းကပ်လေလော၊ တာတ၊ ချစ်သား၊ ဟလိန္ဒီရာဂံ၊ နှင်းဆိုးနှင့်တူသောမမြဲသောစိတ်ရှိသော၊ ကာပိစိတ္တံ၊ မျောက်စိတ်ကဲ့သို့သောစိတ်ရှိသော၊ ရာဂပိရာဂိနံ၊ ခဏခြင်းချစ်လွယ် ရုံးလွယ်သော သထောရှိသော၊ တာဒိသံ၊ ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ပုရိသံ၊ ယောကျ်ားကို၊ သကလံ၊ အလုံးရံသော၊ ဇမ္ဗုဒ္ဓိပတလံ၊ ဇမ္ဗုဒ္ဓိပ အပြင်သည်၊ နိမနုဿန္တိ၊ လူမရှိသည်လည်း၊ စေတိယာ၊ အကယ်၍ဖြစ်စေကာမူ၊ မာသေပိ၊ မမြင်စေလင့်၊ ။ အရညဇာတကံ၊ အရညကဇာတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

သာရထိ၊ ရထားထိန်း၊ ဣမေသံ၊ ဤခြင်္သေ့ခွားထားတို့အား၊ ဣတ္ထိသု၊ မိန်းမတို့၌၊ သာမညံ၊ ဆက်ဆံခြင်းသည်၊ နေဝအတ္ထိ၊ မရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဘက္ခေသုအဒိ၊ အစာတို့၌လည်း၊ သာမညံ၊ ဆက်ဆံခြင်းသည်၊ နအတ္ထိ၊ မရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ အထ၊ ထိုသို့ဖြစ်လျက်၊ အသာသန္ဓိဘေဒဿ၊ ထိုမိတ်ကိုဖြတ်တတ်သော မြေခွေး၏၊ ယာဝ၊ အလွန်လျှင်၊ သုပိန္နဲတံ၊ ကောင်းသောအကြံကို၊ ပဿ၊ ရှုစော၊ ၊ ယတ္ထ၊ အကြင်ရုံးတိုက်ခြင်းသည်၊ ပရိဝတ္တမာနေ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ အမေဉ္စ၊ ယုတ်မာကုန်သော၊ မိဂါ၊ မြေခွေးတို့သည်၊ ဥသဘဉ္စ၊ ခွားကိုလည်းကောင်း၊ သိဟဉ္စ၊ ခြင်္သေ့ကိုလည်းကောင်း၊ ဘက္ခယန္တိ၊ စားကုန်၏၊ ဝံသန္တိ၊ အသား၌၊ တိက္ခော၊ ထက်သော၊ အထိဝ၊ သန်လျက်ကဲ့သို့၊ တံပေသုညံ၊ ထိုရုံးတိုက်ခြင်းသည်၊ မိတ္တဘာဝံ၊ မိတ်အဖြစ်ကို၊ ဆိန္ဒန္တမေဝ၊ ဖြတ်လျက်သာလျှင်၊ ပရိဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ၊ သာရထိ၊ ရထားထိန်း၊ ယိမံ၊ အကြင်နှစ်ခုသော သတ္တဝါတို့၏သေလျက်အိမ်ခြင်းကို၊ ပဿ၊ ရှုစော၊ ယေဝ၊ အကြင်သူသည်၊ သန္ဓိဘေဒဿ၊ မိတ်ကို ဖျက်ဆီးတတ်သော၊ ပိသုဏဿ၊ ရုံးတိုက် တတ်သောသူ၏၊ ဝါဝံ၊ စကားကို၊ နိဗေတေ၊ ယူ၏။ သော၊ ထိုသူသည်၊ ဣမံသယနံ၊ ဤသေလျက်အိမ်ခြင်းကို၊ သေတိ၊

အိပ်ရ၏။ သာဓုထိ၊ ရထားထိန်း၊ ယေဇနာ၊ အကြင်လူတို့သည်၊ သန္တိဘေဒဿ၊ ဂုံးတိုက်တတ်သောသူ၏။ ဝါစံ၊ စကားကို၊ နာဝဗောဓန္တိ၊ မယူကုန်၊ တေဇနာ၊ ထိုလူတို့သည်၊ သဂ္ဂဂတာ၊ နတ်၏စည်းစိမ်ချမ်းသာနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊ နရာဇ္ဇဝ၊ လူတို့ကဲ့သို့၊ သုခံ၊ ချမ်းသာကို၊ ဝေန္တိ၊ ရကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသည်သျှင်အပြီးတည်း၊ သန္တိဘေဒဇာတကံ၊ သန္တိဘေဒဇာတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ။

ရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ယော၊ အကြင်သူသည်၊ ဟတ္ထေတိ၊ လက်တို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပါဒေတိ၊ ခြေတို့ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဟန္တိ၊ ပုတ်ခတ်၏၊ မုခဉ္စ၊ မျက်နှာကိုလည်းကောင်း၊ ပရိသုမ္ဘတိ၊ ပုတ်ခတ်၏၊ သော၊ ထိုသူကို၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ ဝိယော၊ ချစ်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တေန၊ ထိုပုတ်ခတ်ခြင်းအကြောင်းဖြင့်၊ ဝိယံ၊ ချစ်အပ်သောသူကို၊ ကံ၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ တံ၊ သင်မင်းကြီးသည်။ အဘိပဿထိ၊ မြင်သနည်း။ ရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဟံ၊ အကြင်သူကို၊ ယထာကာမံ၊ အလိုရှိတိုင်း၊ အက္ခောသတိ၊ ဆဲရေး၏၊ သော၊ ထိုဆဲရေးတတ်သောသူသည်။ အဿ၊ ထိုဆဲရေးအပ်သောလူ၏။ အာဂမဉ္စ၊ သာခြင်းကိုလည်း၊ ဣန္ဒြိတိ၊ အလိုရှိ၏။ သော၊ ထိုဆဲရေးအပ်သောသူကို၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ ဝိယော၊ ချစ်မြတ်နိုးအပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တေန၊ ထိုသို့သောအကြောင်းဖြင့်၊ ဝိယံ၊ ချစ်အပ်သောသူကို၊ ကံ၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ တံ၊ သင်မင်းကြီးသည်။ အဘိပဿထိ၊ မြင်သနည်း။ ရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဟံ၊ အကြင်သူကို၊ အဘူတေန၊ မဟုတ်မမှန်သောစကားဖြင့်၊ အတ္တက္ခာတိ၊ စွပ်စွဲ၏။ အလီကေန၊ မဟုတ်မမှန်ပျက်သောစကားဖြင့်၊ အဘိသာရယေ၊ အောက်မှေ့စေ၏၊ သော၊ ထိုသူကို၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ ဝိယော၊ ချစ်အပ်သည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တေန၊ ထိုသို့စွပ်စွဲအောက်မှေ့သောအကြောင်းဖြင့်၊ ဝိယံ၊ ချစ်မြတ်နိုးအပ်သောသူကို၊ ကံ၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ တံ၊ သင်မင်းကြီးသည်။ အဘိပဿထိ၊ မြင်သနည်း။ ရာဇ၊ မင်းမြတ်၊ ယော၊ အကြင်သူသည်။ အနုဉ္စ၊ ထမင်းကိုလည်းကောင်း၊ ပါနဉ္စ၊ အပျော်ကိုလည်းကောင်း။ ဝတ္တသေနာသနာနိစ၊ အဝတ်ပုဆိုး၊ အိပ်ရာနေရာ တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဟရ်ဟရဇ္ဈော၊ ဆောင်ယူသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အညဒတ္ထ၊ စင်စစ်အားဖြင့်၊ ဟရာ၊ ဆောင်ကုန်သည်။ သန္တာ၊ ဖြစ်ကုန်ထုက်၊ သော၊ ထိုသူသည်၊ ဝေ၊ စင်စစ်၊ ဝိယော၊ ချစ်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တေန၊ ထိုသို့ဆောင်ဝေသောအကြောင်းဖြင့်၊ ဝိယံ၊ ချစ်အပ်သောသူကို၊ ကံ၊ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်ဟူ၍၊ တံ၊ သင်မင်းကြီးသည်။ အဘိပဿထိ၊ မြင်သနည်း။ ။

ပါဠိတော်-စတုတ္ထနိပါတ်ပါဠိတော်နိဿယ

ဒေဝတာပဉ္စေတကံ၊ ဒေဝတာပဉ္စ ဇာတ်သည်၊ နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးခြင်းသို့ရောက်
 ပြီ။ ပဉ္စမော၊ ငါးခုမြောက်သော၊ ဝုဇ္ဇကုဏာလ ဝဂ္ဂေါ၊ ဝုဇ္ဇကုဏာလဝဂ်
 တည်း။ တဿ၊ ထိုဝုဇ္ဇကုဏာလဝဂ်၏။ ဥဒါနံ၊ ဥဒါနံသည်ကား၊ နရနံအ
 သက္ခိ၊ ကိန္နရီဇာတ်ဝါနရဇာတ်သည်လည်းကောင်း၊ ဝသိဗ္ဗဝရော၊ ကုန္တိနိ
 ဇာတ်သည်လည်းကောင်း၊ နိလိယံ၊ အမ္မဇာတ်သည်လည်းကောင်း။ ပုန၊ တ
 ဘနံ၊ အဂ္ဂိဝရဉ္စ၊ ရာဇကုမ္ဘဇာတ်သည်လည်းကောင်း၊ ပုန၊ တဘနံ၊ ရဿယ
 သကုဗ္ဗဝရော၊ ကေသိဇာတ်အယကုဗ္ဗဇာတ်သည်လည်းကောင်း၊ တထာ၊
 ထိုမှတပါး၊ အရညသာရတိဟန္တိ၊ အရညဇာတ်သဒ္ဓိဘေဒဇာတ်ဒေဝတာ
 ပဉ္စဇာတ်သည်လည်းကောင်း၊ ဒသ၊ သယ်ဇာတ်တို့တည်း။ တထြ၊ ထို
 စတုတ္ထနိပါတ်၌၊ ဝပျဒါနံ၊ ဝဂ်တို့၏ဥဒါနံသည်။ ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိဝရံ၊ က
 လိဂ်ဝဂ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပုဗ္ဗမန္တု၊ ပုဗ္ဗမန္တဝဂ်ကိုလည်းကောင်း၊ ကုဗ္ဗိဒ္ဓသံ၊
 ကုဗ္ဗိဒ္ဓသကဝဂ်ကိုလည်းကောင်း။ ဗဟုသာဏကံ၊ ကောကာလိကဝဂ်ကို
 လည်းကောင်း၊ ပဉ္စမော၊ ငါးခုမြောက်သော၊ သောဝုဇ္ဇကုဏာလဝဂ္ဂေါ၊ ထိုဝုဇ္ဇကု
 ဏာလဝဂ်ကိုလည်းကောင်း။ သုပ္ပကာသိတော၊ ကောင်းစွာပြတော်မူအပ်
 ၏။ ဣ၊ ဣ၊ ဤသည်လျှင်အပြီးတည်း၊ စတုတ္ထနိပါတံ၊ စတုတ္ထနိပါတ်သည်။
 နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးပြီ။

ပါဠိတော်စတုတ္ထနိပါတ်ပါဠိတော်နိဿယပြီး၏။

